

JÖNKÖPINGS
KOMMUN

STADSBYGGNADSKONTORET

Ekhagen

Innehåll	
Inledning	s. 3
Ekhagen som helhet	s. 4
Flerbostadshusområdet – Östra Ekhagen	s. 13
Småhusområdet – Östra Ekhagen	s. 35
Småhusområdet – Västra Ekhagen	s. 73
Söder om Ekhagsringen	s. 87
Ekhagen – enligt uppsatta värderingskriterier	s. 103

Inledning

Bakgrund

Utvecklingen går idag allt snabbare. Detta gäller även bebyggelseutvecklingen. Underhåll, ändring och annan utveckling av bebyggelsen sker i allt snabbare takt, vilket ökat behovet av ett kunskapsunderlag om den relativt moderna bebyggelsen från 1950 till idag. Denna inventering avses ge ett kunskapsunderlag rörande den moderna bebyggelsen (1950 – Nu), med huvudsakligt fokus på kulturhistoriska kvalitéer och värden. Inventeringen pekar ut den särskilt värdefulla bebyggelsen och de huvudsakliga kvalitéer och värden i övrigt som finns i den ”moderna” bebyggelsen. Många av de byggnader som är uppförda under 1950-, 1960-, och 1970-talet är idag i stort behov av underhåll och stora delar av denna bebyggelse har redan genomgått processer av förändring. Följden av detta har blivit att beståndet av byggnader som uppförts under dessa tre decennier till stor del förändrats och därmed inte längre innehar sina ursprungliga kvalitéer och värden.

För den senare bebyggelsen, som uppförts från 1980-talet till idag, är tanken att ligga steget före och redan nu peka på betydelsefulla karaktärsdrag, för att på så sätt ha ett användbart kunskapsunderlag inför kommande önskemål om ändringsåtgärder. Här kan frågan ställas om bland annat historiska och kulturhistoriska värden kan identifieras med ett så kort tidsperspektiv, är inte dokumentet självt med och skapar dessa? Ett kunskapsunderlag som detta bör dock kontinuerligt revideras på grund av att dessa kvalitéer och värden inte är något som fastslås en gång för alla, utan det sker ständigt en kontinuerlig utveckling av synen på vårt kulturarv (det vill säga den miljö som formats av oss människor). För de senare decennierna sker dock värderingen framför allt utifrån miljömässiga och rent konstnärligt arkitektoniska aspekter då det korta tidsperspektivet gör det svårare att se bebyggelsen i sitt historiska sammanhang.

Syfte / Metod

Inventeringens syfte är att skapa ett kunskapsunderlag, med huvudsakligt fokus på kulturhistoriska värden, för bebyggelse i Jönköpings Kommun från 1950 till idag – tillgänglig både för fastighetsägare, allmänhet, politiker och tjänstemän.

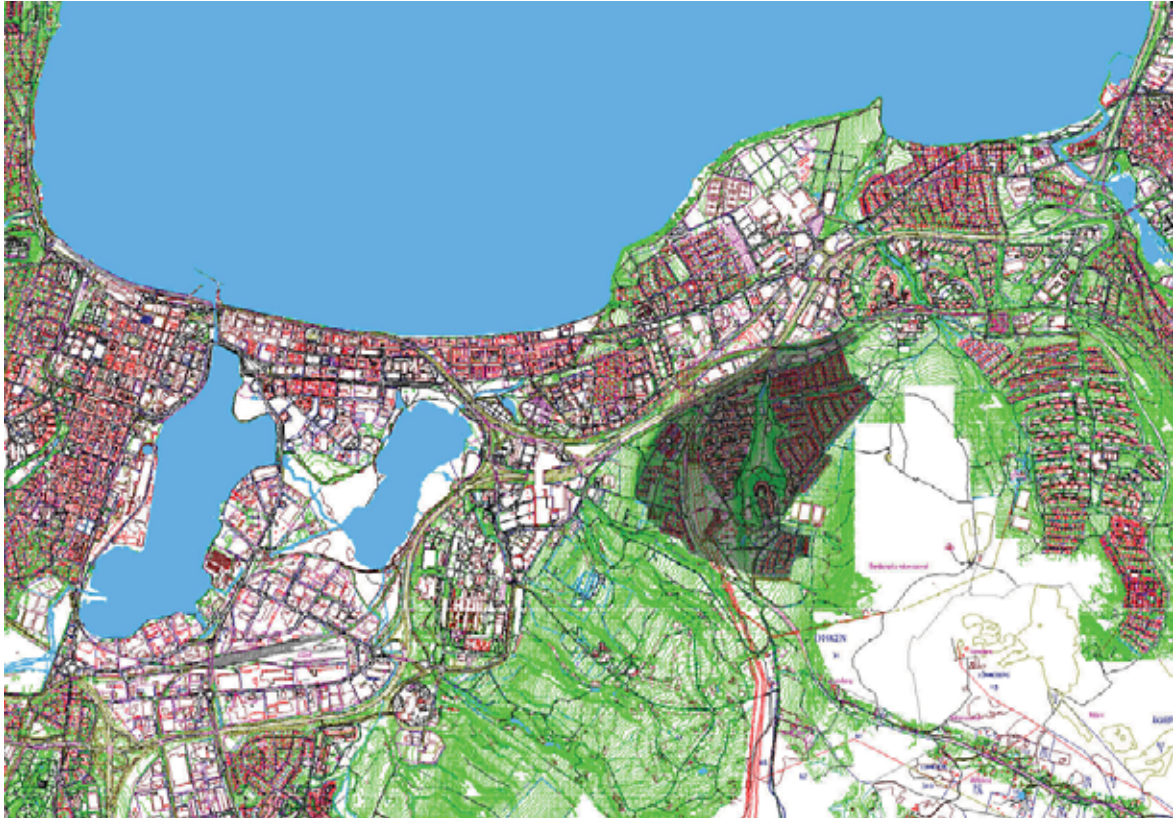
Syftet är vidare att skapa ett underlag inför bygglovshantering och planarbete och visa på vad som är bevarandevärt, genom att identifiera karaktärsdrag och kvalitéer /värden. Utifrån dessa anges sedan riktlinjer inför underhåll, ändring och annan utveckling.

Den utvärderade bebyggelsen markeras med färg utifrån i förväg uppsatta kriterier; särskilt värdefull bebyggelse (röd) och bebyggelse med betydelsefulla karaktärsdrag (grön). Dessa kriterier utgår ifrån paragraferna i Plan och bygglagen som berör bebyggelsen och dess kulturhistoriska värden (PBL 3:10, 3:12, 3:13), se dessa kriterier under värderingsavsnittet, Ekshagen – enligt uppsatta värderingskriterier. Här tas även upp vad som gäller övrig bebyggelse.

Urvalet och värderingen görs genom fält-, arkiv- och litteraturstudier. Basen i den kulturhistoriska värdebedömning utgörs av Unnerbäcks begreppsbildning om kulturhistorisk värdering av bebyggelse, som beskrivs under, Kulturmiljö - begrepp, sist i delen, Allmän Bebyggelsehistoria 1950-2000 - med lokala exempel från Jönköpings kommun.

Ekhagen som helhet

Ekhagen är i dagsläget huvudsakligen ett bostadsområde beläget öster om Jönköpings centrum. Området utgör dock fortfarande funktionen av bostadsområde med olika funktioner helt enligt 1960-talets plan ideal. Området består av ett flerbostadshus område och egnahems boende, ett vidsträckt grönstråk, ett centrum samt norr om Ekhagsringen en industri-verksamhetslänga. Huvuddelen av området är uppfört på 1960-talet, med inslag av ABC-modellen, trafikseparering, zonindelning, trevånings lamellhus och grupphusformationer etc.

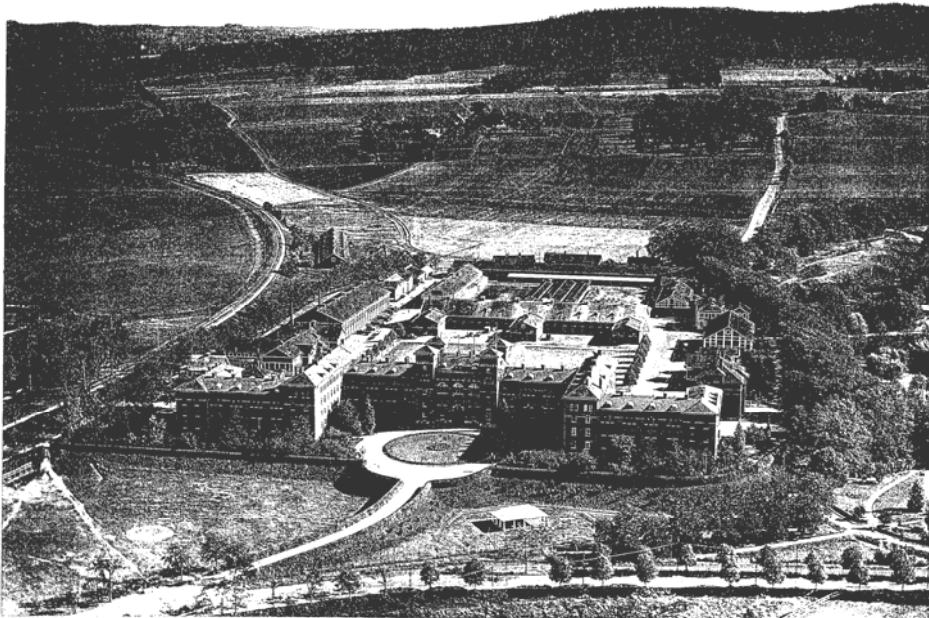
Karta som visar Ekhagens placering i Jönköpingsområdet.

Historik

Ekhagen ingick i 1913 års stadsplan och området har expanderat och ändrats sedan 1930-talet. Enligt en plankarta från 1913, upprättad av stadsingenjör Einar Adéll, så inkluderas enbart Ekhagens gård och Henriksbo av gällande område. Ett par år senare visar en plankarta på utvecklingsplaner, som skiljer sig kraftigt från dagens utförande. Dessa idéer innebar att Ekhagen var sammanhängande med A6-området och gav oregelbundet dragna gator utefter vilka fastigheter är placerade. 1936 uttrycks ytterligare planer för västra och östra Ekhagen. Här är strukturen mer regelbunden enligt relativt rätta kvarter som omringas av relativt rätta gator. Men fortfarande ses enbart bebyggelse i form av Ekhagens Gård och Henriksbo. Vidare har en karta över Jönköping tagits fram 1948 av stadsingenjör W. Norsander. Denna karta visar en planstruktur för både östra och västra Ekhagen, som till stor del stämmer överens med den plan som fastställdes 10 år senare. Exempelvis genom Ekhagsringen, säckgatorna, kvartersstrukturen samt även till viss del genom att bebyggelsen har skisserats och överensstämmer till stor del.

En ny stadsplan för området öster om Nässjövägen stod färdig 1959. Samtidigt anlades den nya riksväg nr 1 mellan A6 och Österängen. Den nya planen delade stadsdelen i två delar, bestående av en östlig och en västlig del som avgränsas genom ett grönområde i en dalgång i nord-sydlig riktning, Ekhagsravinen. Den östra delen av området var ämnad för

egnahemsbebyggelse och den västra delen för flerbostadshusbebyggelse. Nordväst om Nässjövägen planerades 1965 villabebyggelse och radhus och nordöst om Ekhagsringen planerades ett markområde avsett för industriändamål.. Dessa stadsplaner under 1950-talet och 1960-talet planerades av stadsarkitekten Bengt Palmberg och stadsplanechefen Carl Westerlund. En anpassning av Ekhagens södra del, kvarteret Vattenledaren, gjordes 1968 i anpassningssyfte till modernare husprojektering. Projektet genomfördes i samarbete med Svenska riksbyggens arkitekt kontor i Stockholm och resulterade bl a i den så kallade Hästskon. Hela projektet bestod av två byggnader mellan vilka ett parkeringshus för 174 bilar anlades under jord.

Äldre flygbilder som visar Ekhagen som jordbruksmark, innan utbyggnaden.

Bebyggelsen

Huvuddelen av bebyggelsen i Ekham tillkom under 1960-talet, med inslag från övriga decennier från 1900-2000-tal. De aktörer som låg bakom uppförandet av bostadsbebyggelsen i Ekham var huvudsakligen AB Jönköpingsbostäder, HSB och Riksbyggen. Den storskaligare bebyggelsen i form av flerbostadshus uppfördes av AB Jönköpingsbostäder och Riksbyggen. HSB stod till stor del bakom radhus- och småhusbyggnationen. Huvudsakligen byggdes småhusen i grupper av olika hustypsfabrikanter. Lokala väletablerade arkitekter ritade några av småhusgrupperna, exempelvis Widéns arkitektkontor och arkitekterna Löfstedt och Moeschelin. I området uppfördes även serviceanläggning, skolor, industrier mm. Ekhamsskolan uppfördes av de ovan nämnda arkitekterna, Löfstedt+Moeschelin, som lät utveckla en karaktäristisk stil, vilket exempelvis uttrycks genom ett antal väl utformade villor.

Bebyggelsens ålder

Karta som visar bebyggelsens ålder i Ekham.

■ 1960-tal	■ 1970-tal	■ 1980-tal
■ 1990-tal	■ 2000-tal	■ 1900-1949...

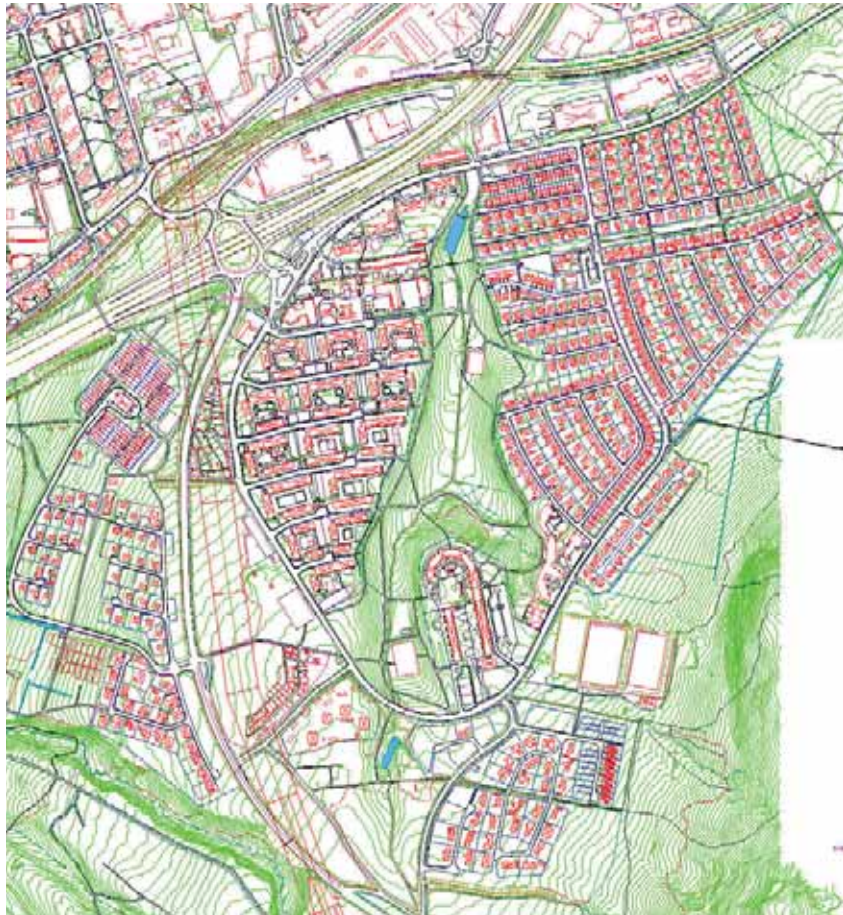
Planeringsstruktur

Ekhagen är ett område planerat enligt ABC-modellen med olika funktioner, både boende och möjligheter till arbetstillfällen samt tillgång till service och centrumfunktioner. Centralt i planeringsstrukturen för området Ekhagen är trafiksepareringen och zonindelningen. Bil-, gång- och cykeltrafiken hölls strikt skilda från varandra och hustyper placerades inom olika zoner. Flerbostadshusen placerades i samband med centrum och småhusen i form av exempelvis enbostadshus, radhus och kedjehus i periferin, bl a för att markera centrumets läge.

Områdets centrum är beläget vid infarten till området. På grund av kommunikationsfrågan är centrumfunktioner här väl samlade. Norr och söder om centrum breder ett flerbostadshusområde ut sig. Öster och väster om flerbostadshus-området är egnahems-områden belägna.

Biltrafiken leds in i området via Ekhagsringen. Bilens ökande betydelse kan ses genom att varje lägenhet beräknades ha en bil, vilket gav ett behov av garage och parkeringsplatser. Till flerbostadshusen förs biltrafiken in via säckgator. Även småhusområdet förs in i trafiksystemet via Ekhagsringen, men dock inte lika konsekvent via säckgator som i flerbostadshusområdet.

Trafiksystemet är karaktäristiskt för 1960-talet och kan benämnas som utifrånmatning.

Karta över Ekhagen, som visar dess planstruktur.

Flerbostadshusen är placerade i rät vinkel kring öppna gårdar som är strikt separerade från biltrafiken. Norr om centrum ser vi lite av "Hus i park" idealet och i södra delen av grönstråket ligger kvarteret Vattendelaren, som delvis utgör en figurativ stadsplan med bland annat ett J-format flerbostadshus. Egnahemsdelarna är till stor del uppförda i grupphusformationer och består av fristående enbostadshus, radhus och kedjehus. Den gröna dalgången, som delar av området i ett flerbostadshusområde och ett småhusområde, fungerar som en bilfri zon, vilken utgör en förbindelseled mellan dessa både områden med gång- och cykeltrafik. Ursprungligen låg skolor, butiker, centrum och övriga allmänna byggnader grupperade kring detta grönstråk, senare (1963) flyttades centrum ut mot Ekhagsringen.

Under början av 1960-talet ökade kostnaderna för byggande och staten ville håll nere kostnaderna. Detta skulle åstadkommas genom ett mer rationellt industrialiserat byggande. För att styra in byggandet mot detta minskades de statliga lånen, vilket mer eller mindre tvingade fram ett industrialiserat byggande. Delvis härav ser vi dessa enhetligt byggda flerbostadshus och grupphusområden ofta enligt en minimalistisk upprepningsarkitektur.

Gällande planer

Stadsplaner / Detaljplaner / ÖP 2002

Stadsplanen som antogs 1959(F II 469) ligger till stor del bakom Ekhagens utformning idag. Denna plan styr huvudsakligen olika typer av markanvändning, med olika typer av boende i fokus. Exempelvis olika typer av boende, antal våningar, fristående, kopplade eller radhus. Men även annan markanvändning styrs av planen, exempelvis allmänt ändamål, kommunalt centrum, service, Park, gatutrafik, allmän gång- och cykeltrafik, industriändamål mm.

1963 (F II 526) flyttades centrum mot Ekhagsringen från att ha varit beläget i anslutning till grönstråket, Ekhagsravinen, vilket skedde genom plan.

1966 (F II 554) ändrades användningen tillbaka till det ursprungliga i samband med industridelen i norr från lärarhögskola till industri och samlingslokal.

Väster om Nässjövägen antogs en plan 1965 (F II 543) för att lägga grunden till ett bostadsområde. Denna plan tillåter fristående envåningshus och radhus i tvåvåningsutförande.

1968 (E II 576) justeras parkeringsmöjligheterna inom radhusområdet nordväst om Nässjövägen, genom att ett parkeringsdäck uppförs centralt beläget mellan kvarteren.

I anslutning till det tidigare flerbostadshusområdet, i ravinens södra del, tillfördes en figurativ stadsplan 1968 (F II 581) innehållande möjligheten att uppföra en J-formad flerbostadshuslänga med ett fristående flerbostadshus in mot gården.

1968 (F II 577) tillförs en telestation i västra Ekhagen för max 10 000 nummer.

I höjd med Ekhagsskolan tvärs över grönstråket ändrades användningen 1982 (S821019) från att ha varit skola till att huvudsakligen tillåta bostäder, men delar av kvarteren tillåter fortsättningsvis fastigheter avsedda för allmänt ändamål (exempelvis Ceciliaskolan) samt handel och småindustri.

Nordöstra delen av industridelen såldes 1985 (SPL 850726) för uppförande av samlingslokal.

Delar av Ekhagens Gård är skyddad, som särskilt värdefull miljö, genom att befintlig byggnad är rivningsskyddad och får ej förvanskas, stora delar av fastigheten får inte bebyggas, bygglov krävs vid underhåll av den skyddade byggnaden och nybyggnation skall anpassas till miljöns egenart. Planen tillkom 1990 (DP 900530).

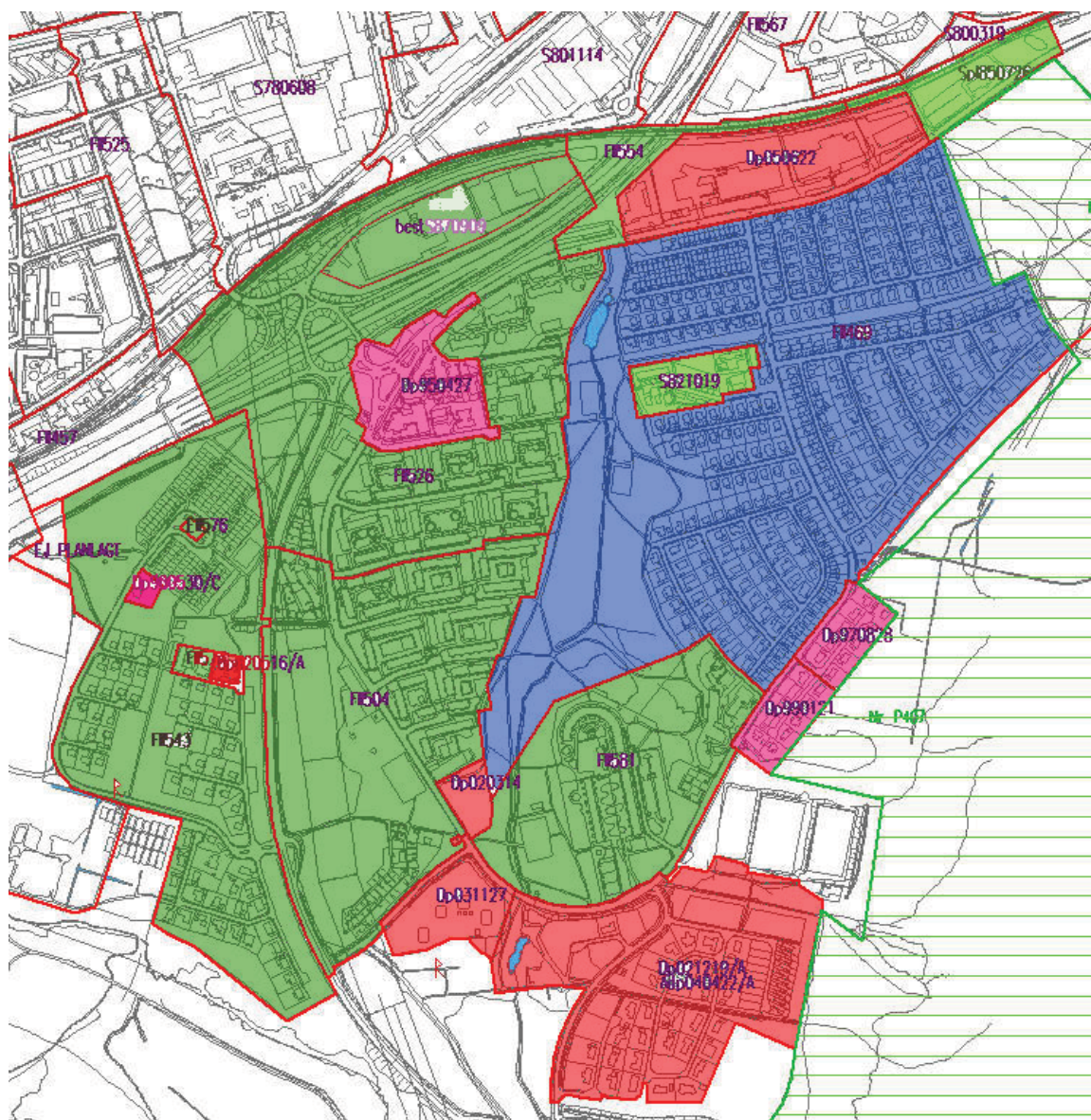
1995 (DP 950427) skedde en smärre omdaning av Ekhagens centrum, exempelvis ny kyrkolokal, fler bostäder samt ny bussomstigningsplats.

Söder om Ekhagsringen har det under senare delen av 1990-talet och 2000-talet tillkommit planer som lagt grunden för nya bostadsområden i Ekhagen (-97, -99, -02, -03). De nya planerna tillåter mestadels friliggande enbostadshus i en eller två våningar, men inslag av flerbostadshus, parhus och kedjehus finns också representerade.

2002 (0680K-DP020516) ändras användning delvis från televerksamhet till boende i västra Ekhagen.

2005 (80680K – DP 050622) ändrades markanvändningen i områdets norra del i samband med industrimarken. Ändringen som genomförts här är en ändring från allmän plats i form av park till trafik, T, i form av parkering

ÖP 2002 benämner Ekhagen som tätortsbebyggelse / tätortsområde. Området som i denna inventering benämns som, *Söder om Ekhagsringen*, är markerat som utbyggnadsområde och har år 2007 till stor del byggts ut enligt planerna.

Karta som visar de decennier som gällande planer i området fastställdes.

■ 1959 ■ 1960-tal ■ 1980-tal ■ 1990-tal ■ 2000-tal

Kvalitéer / värden

Karaktäristiska uttryck för 1960-talets stadsplanering och som illustreras i Ekshagen är framför allt ABC-modellen, trafiksepareringen och zonindelningen.

ABC-modellen innebar till stor del att man försökte komma ifrån 1930- och 40-talets sovstäder genom att tillföra externa stadsdelar som Ekshagen flera funktioner som arbetstillfällen, boende samt service och centrumfunktioner.

Trafiksepareringen uttrycks här via utifrånmatning, där biltrafiken leds in i området via Ekshagsringen som leder in till säckgator vilka i sin tur leder vidare till parkeringar och garage intill bostäderna. Kommunikationen inom området är till stor del avsedd att ske via grönstråkets gång- och cykelvägar. Även flerbostadshusens öppna gårdar är strikt separerade från biltrafik.

Zonindelningen utgör fortsättningen på 1950-talets vilja att variera bebyggelsen inom ett område. Nu dock i något större skala genom att dela in flerbostadshus och småhus i tydligt åtskilda zoner, och i Ekshagen spelar grönstråket en viktig roll genom att utgöra en tydlig gräns mellan flerbostadsdelen och småhusdelen.

Flerbostadshusen domineras av trevånings lamellhus placerade i rät vinkel kring öppna gårdar, vilket var vanligt under 1960-talet. Egnahemsdelarna utgörs till stor del av grupphusformationer, som bildar arkitektoniska helheter, vilket blev mer vanligt under 1960-talet. Flerbostadshusen är även de mycket enhetligt utformade. Denna till stor del enhetliga bebyggelse, relativt enkelt utformad enligt en minimalistisk upprepningsarkitektur, visar på hur byggandet, genom mindre statliga lånesummor, styrdes mot att bli mer industrialiserat och därmed mer rationellt och mindre kostsamt. Detta är av samhällshistoriskt värde.

Arkitekturen påverkas dock inte enbart av de samhällshistoriska förutsättningarna, utan även av modernismens starka genomslag under slutet av 1950-talet och 1960-talet, vilket bidrar starkt till bebyggelsens ofta modernistiska utformning

Figurativa stadsplaner och ”hus i park” är andra karaktäristiska stadsplaneringstankar för 1960-talet, som delvis uttrycks i Ekshagen, t ex i kvarteren Vattendelaren 6 och 10, Valvbågen 2-29 (figurativa) samt Vandringsmannen 1 och 2 (hus i park).

Riktlinjer

Vid utveckling av området bör de karaktärsdrag, tillhörande 1960-talets stadsplaneideal, som nämnts under föregående rubriker, Planstruktur samt Kvalitéer och värden, tas i beaktning.

Tidigare kulturhistorisk utredning (1988)

Den moderna bebyggelse som redan tidigare är uppmärksammat i framtagna kulturhistoriska utredningar gällande Ekshagen är kv Vattendelaren 6, 8, 10 (Bokgatan 3-35), Hästskon, byggnaderna uppfördes 1967 av Svenska Riksbyggen, Stockholm. Byggnaderna består av 7-8 våningar, källare och takbyggnad. Fasader ljusputsade och fönstren är i perspektiv utförande, med grå fönsterbågar.

Flerbostadshusområdet – Östra Ekhagen

Flerbostadshusområdet – Östra Ekhagen

Flerbostadshusområdet – Östra Ekhagen består huvudsakligen av flerbostadshus i tre våningar, vilka är placerade i grupper bestående av fyra byggnadskroppar i vinkel kring öppna gårdar. Dessa innergårdar är helt separerade från biltrafik. Biltrafiken leds in från Ekhagsringen via säckgator mellan kvarteren, som ansluter till garage och parkeringar.

Norra delen av området består av fyra friliggande sjuvåningshus (kv. Vandringsmannen 1 och 2) och även en industrilänga norr om Ekhagsringen. I söder ligger den så kallade Hästskon i avslutningen på den gröna dalgången, som avgränsar flerbostadshusområdet i öster. Dalgången ger området ett grönt tillskott, där gång- och cykeltrafik leds mellan de olika delarna helt skild från biltrafiken.

Bebyggelsen i flerbostadshusområdet är näst intill utan undantag uppförd under 1960-talet. Det finns ett flerbostadshus, intill centrum, som uppförts under 2000-talet. Ekhagens centrum ligger strategiskt placerat i norra delen av området i anslutning till infarten till Ekhagen och Ekhagsringen, som leder runt biltrafiken kring i stort hela området. Området illustrerar tydligt bilens ökande utbredning och därmed dess betydelse för hur man utformar staden.

”Hus i park” och figurativa husformationer är inslag under 1960-talets stadsplanering, som delvis finns representerat i Ekhagen genom närheten till naturen, friliggande flerbostadshus med tillgång till grönska och ljus samt figurativ husformation i form av kv. Vattenledaren, den så kallade Hästskon. Dessa figurativa planer avsågs skapa stimulerande miljöer och överraskande vyer.

Flerbostadshusområdets utbredning i Ekhagen.

Bebyggelsens byggnadsår i flerbostadshusområdet.

Kvartersregister

Vandringsmannen.	s. 18
Värdshuset, Västanvädret.	s. 20
Väskan, Vadstena, Vaxholm Vokalen.	s. 23
Vattendelaren.	s. 26
Vandringsmannen – Centrum.	s. 29
Ekhagsravinen.	s. 32
Värnet, Vattenpasset, Vittnesbördet – Industri / verksamhet.	s. 34

Kv. Vandringsmannen

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vandringsmannen 1, 2.

Gatuadress: Ekhagsringen 14-38

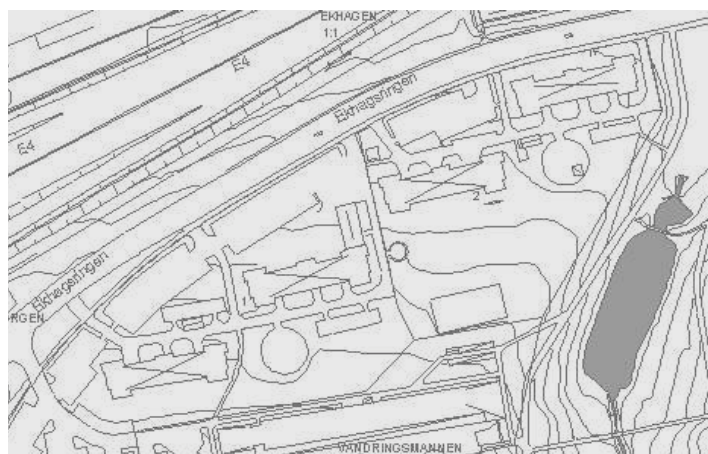
Byggnadsår: 1961

Arkitekt/Byggföretag: Mogens Herold / Svenska Riksbyggens arkitektkontor, Sthlm.

Hustyp: 7-vånings flerbostadshus.

Karaktärsdrag

Kvarteret ligger norr om centrum och innehåller fyra flerbostadshus i sju våningar. Byggnaderna är parallellt men förskjutet placerade med långsidorna i nord-sydlig riktning. Fasaderna mot söder riktas mot ett litet grönområde, som är helt avskild från biltrafiken, vilken istället leds in till parkeringar norr om de fyra byggnaderna via Ekhagsringen. Här uttrycks "Hus i Park" - idealet, vilket var vanligt under 1960-talet, där husen skulle byggas fristående med bra ljusförhållanden och tillgång till grönska.

Situationsplan – kv. Vandringsmannen 1 och 2.

Byggnaderna har plana tak med tillhörande takbyggnad med plana utskjutande tak. Fasaden är i ljus färgad korrugerad plåt. Fönstren domineras av asymmetriskt tvådelat utförande, men även mindre odelade fönster finns representerade. Balkongerna på gavlarna är elegant placerade i indragna fasadpartier och upplevs därmed som halvt indragna. De sitter som i ett hörn och bottenplattorna är inte rektangulära utan fronterna är svagt vinklade och bidrar därmed till upplevelsen av genomgående burspråkspartier i fasaderna (bild 3). Detta bidrar även till en vertikal verkan i fasaden. Samtliga balkonger har sinuskorrugerade plåt- och aluminiumräcken. Den vertikala verkan utgörs även av fönsterbanden och de franska balkongerna som delvis finns i samband med dessa, med räcke av aluminium (bild 4). Fasaderna mot söder har även halvt indragna och parställda balkonger. De bärs upp av synliga och eleganta betongelement, vilka bidrar till det arkitektoniska uttrycket (bild 6). På bild 2 ses den före detta värmecentralen som försåg dessa bostäder med värme. 1975 skedde en ombyggnad av dessa fyra flerbostadshus, då tilläggsisolering genomfördes. Fasadbeklädnaden blev därmed plåt (tidigare ädelputs). 1992 tillfördes skärmtak över de översta balkongerna på gavlarna och entréerna. Även järnsmidesräcken har bytts ut till aluminium. Fönstren har även bytts ut någon gång under dessa renoveringar, oklart när. De har bytts till aluminium men dess ursprungliga indelning har till stor del bibehållits.

Bild 1.

Bild 2.

Bild 3.

Bild 4.

Bild 5.

Bild 6.

Kvalitéer / värden

Dessa flerbostadshus bär på flera arkitektoniskt kvalitativa egenskaper, som trots stora förändringar i fasaduttryck via t ex fasadmaterial och nya fönster delvis kvarstår. De ursprungliga byggnaderna går delvis att utläsa och den före detta panncentralen berättar samhällshistoriskt om oljekrisen under 1970-talets början samt om tidigare teknik för uppvärmning av bostäder. Energikrisen under början av 70-talet fick en mängd tilläggsisoleringar till följd, vilket blev fallet även här. Exempel på arkitektoniska egenskaper värda att nämna, som uttryck för 1960-talets arkitektoniska uttryck, är de plana taken med takbyggnad försedd med utskjutande plant tak, de osymmetriskt tvådelade fönstren, de elegant utformade balkongerna både på gavlarna och på fasaderna mot söder, med bland annat dess betongelement och icke rätvinkliga utformning, samt de franska balkongerna i samband med fönsterbanden. Som helhet har fasaderna tydliga vertikala linjer genom fönstrens och balkongernas utformning och placering. Under 1960-talet var en tydlig vertikal och horisontal verkan i fasaderna tidens arkitektoniska uttryck avsedd att upplevas som bilist.

Byggnadernas fristående parallellt förskjutna placering, med grönska i söder, vilket uttrycker ”hus i park” – idealet samt trafiksepareringen, som begränsar bilisters framfart till norr om byggnaderna, är kvalitativa egenskaper som är sedan 1960-talet.

Riktlinjer

Dessa ovan nämnda arkitektoniska uttryck, panncentralen, byggnadernas placering enligt hus i park utförandet och trafiksepareringen bör beaktas vid framtida underhåll, ändring eller annan utveckling av området.

Kv. Vårdshuset, Västänvädret

Karta som visar kvarterens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vårdshuset 1-3,
Västänvädret 1-3.

Gatuadress: Hagtornsg. 1-69, Murgrönsg. 1-71

Byggnadsår: 1963-64

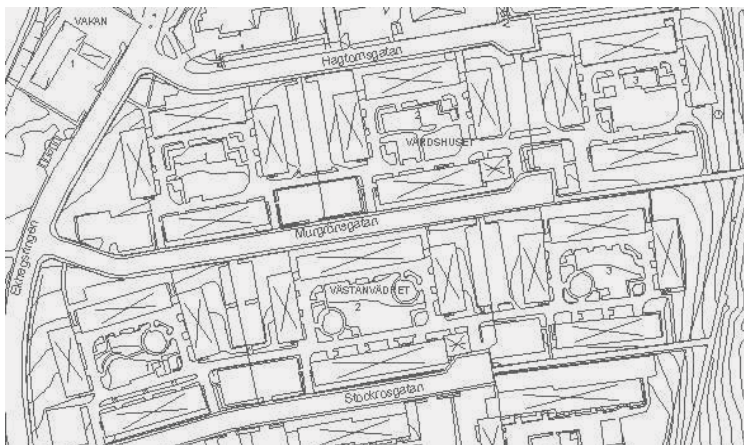
Arkitekt/Byggföretag: Mogens Herold /
Svenska Riksbyggens arkitektkontor, Sthlm.

Hustyp: 3-vånings flerbostadshus, lamellhus

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Bostadshusen är placerade i vinkel kring öppna gårdar och boendemiljöerna är väl avgränsade från biltrafik, dvs trafikseparering. Biltrafiken leds in via säckgator mellan kvarteren, som ansluter till parkeringsplatser. Lekplatserna har enligt 60-talets planeringsidéer fått stor plats på innergårdarna (bild 12). Gällande plan för dessa kvarter fastställdes 1963 (F II 526).

Situationsplan över kv. Vårdshuset och Västänvädret.

1960-talets modernism domineras av bygg- och produktionstekniska aspekter, med avsikt att bygga så rationellt som möjligt för att få ner produktionskostnaderna. Följden av detta blev ett enklare, enhetligare och storskaligare byggande. I dessa byggnader kan vi se ett exempel på enkla fasader, enhetlighet och storskalighet i form av utbredning, höjden är nämligen enbart tre våningar. Taken har pulpettaksutförande med utskjutande avslutande del. Fasadmaterialet är i gult och rött tegel och ljus puts samt i samband med takfoten, mörk sinuskorrugerad plåt. Grunden är i gråblå puts. Byggnadernas fönster är både odelade och asymmetriskt 2-delade fönster troligtvis i aluminium. Balkongerna inom kv. Vårdshuset är halvt indragna och 2-delade med betongelement i mittpartierna. De är klädda med korrugerad plåt eller skivor med öppen ballast. Kv. Västänvädret har genomgående utfört inglasning av balkongerna försedda med aluminiumomfattningar (bild 11). Garage finns placerade i bottenvåningarna utmed säckgatorna. Bland kvarteren finns även panncentraler (bild 15). Entréerna till innergårdarna från gatorna är elegant utformade med enkla betongvalv (bild 6). Mot innergårdarna finns även franska balkonger (bild 10), genomgående markerade trapphus med utkragad murning, samt dörromfattningar i natursten (bild 13 och 16). 1986-87 genomfördes fasadändringar exempelvis i form av utbyggnad av skärmtaken i samband med entréerna, nya entrédörrar i metall samt utbyte av fasadbeklädnaden över entréer från puts till tegel. Byggnadernas ursprungliga fasadbeklädnad innebar tegel och puts till stor del likt befintligt utförande.

Bild 1

Bild 2

Bild 3

Bild 4

Bild 5

Bild 6

Bild 7

Bild 8

Bild 9

Bild 10

Bild 11

Bild 12

Bild 13

Bild 14

Bild 15

Bild 16

Kvalitéer / värden

Stadsplaneringen från 1960-talet i form av huskroppar i vinkel kring öppna gårdar och trafikseparering är väl bibehållen och dessa kvarter berättar därmed om 1960-talets stadsplaneideal. Kvarteren är även en representant för detta årtionde avseende den rationellare och enklare byggproduktionen, som lett till storskaligare och enhetligare byggprojekt. Byggnaderna som ingår i dessa kvarter är mycket enhetligt utformade och dess enhetlighet är väl bibehållen, trots fönsterbyten, dörrbyten samt delvis fasadbyte mm. Fasaderna är även relativt enkelt utformade, vilket vittnar om rationellt framtagna byggnadselement.

Fasadernas typiska 1960-talsuttryck är trots förändringar till stor del bibehållna. De uttryck i fasaderna som här är betydelsefulla för att 1960-talet även fortsättningsvis skall gå att avläsa är följande; Pulpettaget med dess avslutande utskjutande del, växelverkan mellan de båda fasadmaterialen tegel och slät puts, fönstrens utformning i form av odelade och osymmetriskt tvådelad, halvt indragna balkonger, betongelement i samband med entréerna, de par ställda balkongerna, de markerade entrépartierna, dörrarnas omfattningar av natursten samt fasadernas horisontala och vertikala linjeverkan genom fönstrens och balkongernas utformning och placering.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring och annan utveckling gällande dessa kvarter bör stadsplanen innebärande stora öppna gårdar och trafikseparering samt de för 1960-talets typiska fasaduttryck som nämnts ovan under kvalitéer och värden beaktas.

Kv. Väskan, Vadstena, Vaxholm, Vokalen

Karta som visar kvarterens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Väskan 1-3, Vadstena 1-2, Vaxholm 1-2, Vokalen 2-3.

Gatuadress: Stockrosgr. 1-77, Törnrosgr. 1-55, Sälvgatan 1-31, Rönngatan 140-152.

Byggnadsår: 1962-65

Arkitekt/Byggföretag: Alvar Billfeldt, Boo D:son Widén, Jönköping.

Hustyp: 3-vånings flerbostadshus, lamellhus

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Bostadshusen är placerade i vinkel kring öppna gårdar och boendemiljöerna är väl avgränsade från biltrafik, dvs trafikseparering. Biltrafiken leds in via säckgator mellan kvarteren, som ansluter till parkeringsplatser. I och med uppförandet av skolor i nya områden på 1960-talet fick vanligen lekplatserna på innergårdarna en central plats, vilket även ses här. Gällande plan för kvarteren är fastställd 1961 (F II 504).

1960-talets modernism domineras av bygg- och produktionstekniska aspekter, med avsikt att bygga så enkelt och rationellt som möjligt för att få ner kostnaderna. Följden av detta blev ett enhetligare och storskaligare byggande. I dessa byggnader kan vi se ett exempel på enkla fasader, enhetlighet och storskalighet i form av utbredning, höjden är nämligen enbart tre våningar. Taken har pulpettaksutförande med avslut i mörk plåt. Dessa byggnader tilläggs-isolerades under senare delen av 1970-talet och fasadmaterialet byttes då från ädelputs till gult tegel. Grunden är i betong och avslutas med ett kraftigt utkragat fasadliv till följd av tilläggisolereringen. Byggnadernas fönster byttes under början av 1990-talet till enlufts-fönster i olika utförande med bågar i aluminium. Ursprungligen var fönstren till stor del asymmetriskt tvådelade, träbågar helt enligt typiskt 1960-tal. Balkongerna är helt utanpåhängande med genomgående gavlar i betong och balkongfronter i korrugerad plåt och järn eller aluminium räcken. Några av balkongerna är inglasade. Garage finns i bottenplan utmed de korta säckgatorna. Entrépartierna är kraftigt indragna och entréerna är elegant utformade med skärmtak och återkommande gavlar i betong (bild 4 och 5).

Situationsplan kv. Väskan, Vadstena, Vaxholm, Vokalen

Bild 1

Bild 2

Bild 3

Bild 4

Bild 5

Bild 6

Bild 7

Kvalitéer / värden

Stadsplaneringen från 1960-talet i form av storgårdskvarter och trafikseparering är väl bibehållen och dessa kvarter berättar därmed om 1960-talets stadsplaneideal. Kvarteren är även en representant för detta årtionde, vad det gäller den rationellare och enklare byggproduktionen, som lett till storskaligare och enhetligare byggprojekt. Byggnaderna som ingår i dessa kvarter är mycket enhetligt utformade och dess enhetlighet är väl bibehållen, trots relativt stora fasadändringar som tilläggsisolering, fönsterbyten och dörrbyten. Fasaderna är även relativt enkelt utformade, vilket vittnar om rationellt framtagna byggnadselement i större serier, exempelvis balkongernas betonggavlar.

Typiska fasaduttryck, enligt 1960-talets ideal, är här förvanskade genom tilläggsisolering, där fasadmaterialet bytts från ädelputs till gult tegel och utbytta fönster i form av enlufts-fönster, som ursprungligen hade asymmetriskt tvådelad utformning. De annars karaktäristiska och elegant indragna entrépartierna får i och med tilläggsisoleringen överdrivna proportioner. Byggnaderna bär dock fortfarande på fasaduttryck enligt 1960-talets uttrycksformer, exempelvis pulpettaken, fasadmaterialet gult tegel är inte främmande för 1960-talet, synliga betongelement i samband med balkongerna och entréerna, entréernas skärmtak. Trots att dess dimensioner förvanskats så är dock de genomgående och indragna entrépartierna avläsbart 1960-tal.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring och annan utveckling gällande dessa kvarter bör stadsplanen som innebär öppna gårdar, trafikseparering samt de för 1960-talets typiska fasaduttryck som nämnts ovan under kvalitéer och värden beaktas.

Kv. Vattendelaren

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vattenledaren 6, 7, 10, 11.

Gatuadress: Bokgatan 10-18, Oxelgatan 3-35.

Byggnadsår: 1968.

Arkitekt/Byggföretag: Mogens Herold, Svenska Riksbyggen, Sthlm.

Hustyp: 7-8-vånings flerbostadshus, figurativ stadsplanering.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Kvarteret Vattendelaren är ett exempel på ett bostadsområde med en figurativ utformning som var vanliga under 1960-talet, då man eftersträfvade stimulerande miljöer och överraskande vyer. Området brukar i folkmun benämnas som hästskon eller kryckan mm, naturligtvis pga att åttavåningshuset har ett böjt utförande. Byggnaderna är högt placerade i södra delen av det breda bilfria gröna stråket och den stora innergården är helt separerad från biltrafik genom att ett parkeringsdäck är placerat under bostadskomplexet, helt enligt 1960-talets planeringsideal. Gällande plan för kvarteret är fastställt 1968 (F II 581).

Byggnaderna är sju respektive åtta våningar höga och takens utformning är plana, med påbyggnad vars tak är plant med taksprång. Fasaderna är ljusst putsade, med inslag av aprikos korrugerad plåt i samband med fönsterbanden. Fönstren är i olika odelade utförande med ljusgråa bågar. Balkongerna är helt utanpåliggande bestående av genomgående betongelement. Fönstrens och balkongernas utformning och placering skapar en mycket tydlig horisontell och vertikal linjeverkan i fasaderna, vilket är karaktäristiskt för 1960-talet. Exempelvis genom de samlade fönsterbandspartierna och de indragna genomgående partierna med liggande fönster genom hela fasaden, som förekommer växelvis. Även de parställda balkongpartierna som går igenom hela fasaden skapar en mycket tydlig vertikal linjeverkan i fasaderna. Entréerna har försetts med skärmtak, naturstensomfattning och en enkel spalje-gavel (bild 8). Runt 1990 genomfördes renovering genom avfärgning och ommålning av fasadplåtar, byte av balkongräcken, inglasning av balkonger, tillbyggnad av skärmtak samt utbyte av dörrar.

Situationsplan över kv. Vattendelaren.

Bild 1 – Hästskon sett från nordväst – Vandringsmannen 6.

Bild 2

Bild 3

Bild 4

Bild 5 – Vandringsmannen 10.

Bild 6 – Vandringsmannen 6.

Bild 7 – Vandringsmannen 10.

Bild 8 – entré.

Bild 9 – Innergården från söder.

Kvalitéer / värden

Kvarteret i sin helhet är planlagt enligt en figurativ plan och är högt beläget i det bilfria grönstråket, Ekhagsravinen. Innergården är även väl avgränsad från biltrafik, vilket uttrycker trafiksepareringstanken. I och med dess höga placering och byggnadernas höjd på sju respektive åtta våningar utgör byggnaderna även ett landmärke. Denna plan är väl bibehållen, vilket gör att den tydligt illustrerar 1960-talets stadsplaneideal.

Byggnadernas ursprungliga karaktär är mycket väl bevarad, trots de renoveringar och ändringar som gjorts. Arkitektoniskt utgör dessa byggnader ett framstående uttryck för 1960-talets arkitektoniska ideal, härav är detta av arkitekturhistoriskt intresse. Det som utgör byggnadens karaktäristiska formuttryck är de plana taken med takbyggnad bärande plant tak med taksprång, de ljusstputsade fasaderna, fönsterbanden som bildar tydliga horisontella linjer i fasaderna, de indragna genomgående fönsterpartierna med liggande 1-lufts-fönster som bildar tydlig vertikal verkan i fasaden, balkongernas utformning och placering som är väl anpassade, vad gäller färg och material, till fasaden och utgör tydliga vertikala linjer i fasaderna samt de stenomfattade entréerna. Som helhet är det de tydliga vertikala och horisontella linjerna i fasaderna och putsen som fasadmateriell som ger fasaden ett mycket enkelt och rent uttryck som utgör en stor kvalité och mycket tydligt illustrerar 1960-talets arkitekturhistoria.

Riktlinjer

Den figurativa planen bör bibehållas samt dess högt liggande placering i det bilfria grönstråket, Ekhagsravinen. Vidare vad gäller trafikseparering är innergården väl avgränsad från biltrafik till följd parkeringsdäckets placering under bostadskomplexet. Dessa egenskaper, som tydligt illustrerar 1960-talets planeringsideal, bör beaktas vid underhåll, förändring och annan utveckling av området.

Byggnadernas arkitektoniska uttryck som karaktäriserar 1960-talet, vilka nämnts ovan under kvalitéer och värden, skall beaktas vid underhåll, ändring eller annan utveckling av kv. Vattenledaren.

Kv. Vandringsmannen – Centrum

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vandringsmannen 3-6.

Gatuadress: Ekhagsringen.

Byggnadsår: Domineras av 1960-tal, kyrkan 1990-tal och punkthuset 2002.

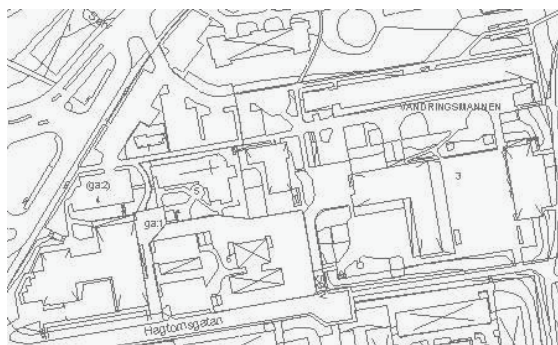
Arkitekt/Byggföretag: Ekhagsskolan: Löfstedt+Moeschlin, Servicekomplex: Mogens Herold, Svenska Riksbyggen.

Hustyper: Kiosk, kyrka, skola, förskola/dagis, servicebyggnad.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

De satellitstäder som uppfördes under 1960-talet bar på ABC-planeringens tankar, att tillföra enheter för både boende och arbete. Dessa skulle även ha en centrumfunktion, så var även fallet i Ekhagen. Via Ekhagens centrum har de boende tillgång till en skola, kyrka, mataffär, kiosk och annan service. I kvarteret har även ett relativt nybyggt sjuvånings punkthus uppförts och därmed har man infört ett högt hus som markerar centrum. Gällande planer för kvarteret fastställdes 1963 och 1995. Vid det senare planläggningstillfället tillfördes Ekhagens centrum en ny kyrkolokal, möjligheten att uppföra fler bostäder samt en ny bussomstigningsplats.

Situationsplan – Ekhagens centrum.

Ekhagsskolan, Pressbyrån, förskolan och det stora servicekomplexet är uppförda under 1960-talet. Dessa byggnader bär på karaktäristiska arkitektoniska uttryck från 1960-talet i form av plana tak, loggior med plana tak, skärmtak, fasader som bildar kontrastverkan mellan slutna och öppna fasadytor genom en växelverkan mellan tegel och träfasad, långsgående fönsterband som bildar horisontell verkan i fasaderna, enkla trädörrar, fönsterbågar i trä och ädelträ samt kraftiga takomfattningar med liggande träpanel. Kyrkan uppfördes under 1990-talet och den bär huvudsakligen ett sadeltak klätt i rött tegel och ett åttakantigt torn klätt med ett gråmålat plåttak. Dess fasad består av terrakottafärgat tegel och fönstren är till stor del odelade. Punkthuset som uppfördes 2002 har ett tvådelat pulpettak som vetter mot varandra och trapphuset fungerar som sammankopplande del mellan de två byggnadskropparna. Fasaden är i tegel samt gråmålad plåt i samband med hörnens inglasade balkonger/loggior. Fönstren är i två- eller flerdelat utförande. Ekhagsskolan är väl bevarad och ritad av Löfstedt och Moeschelin. Servicekomplexet är ritat av Mogens Herold, men har genom ändrad användning, genomgått ändringar och tillbyggnader som ändrat byggnadens ursprungliga karaktär. T. ex. har skärmtaket delvis avlägsnats i samband med mataffärens tillbyggnad, fönster och dörrar har bytts ut till aluminiumprofiler och byggnadens västra gavel är tillbyggd.

Kyrka – Ekhagens centrum.

Mataffär – servicekomplexet – Ekhagens centrum.

Servicekomplex inklusive mataffären – Ekhagens centrum.

Kiosk – Ekhagens centrum.

Ekhagsskolan...

Punkthuset strax söder om Ekhagens centrum.

Kvalitéer / värden

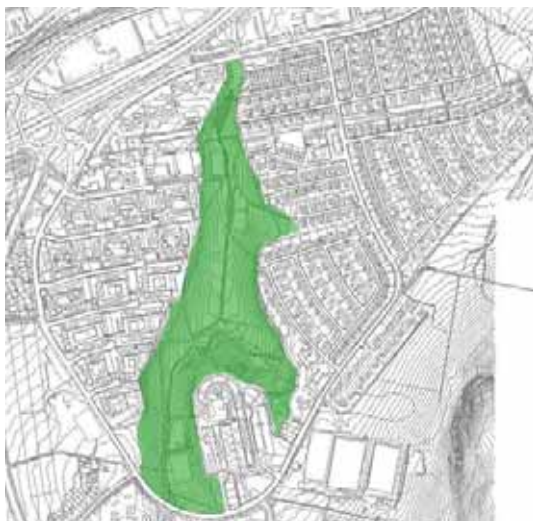
Ekhagens centrum utgör en viktig del i områdets planstruktur, som karaktäriseras av ABC-planeringsidealet vilket växte fram i landet under 1950-talet. En ABC-stad skulle innehålla både boende, arbetsplatser och centrumfunktioner. Stadsplanen för Ekhagen är från 1959. Därför är centrum av betydelse för avläsbarheten av Ekhagen som ABC-stad. Ekhagsskolan, kiosken och servicekomplexet uttrycker typiska arkitektoniska uttryck enligt 1960-talets ideal, då främst Ekhagsskolan, som ritats av Löfstedt och Moeschelin. Dessa båda arkitekter har lokal förankring och är väletablerade i regionen. Exempel på arkitektoniska uttryck som ger byggnaden dess arkitekturhistoriska värde; plana tak med enkelt kopparklätt avslut, loggior med plana skärmtak, fönsterband som bildar horisontell verkan i fasaderna, skärmtak, enkla trädörrar, växelverkan i fasaderna mellan mer slutna gula tegelpartier kombinerat med öppnare fasadpartier i form av träpanel i samband med fönsterpartier och entréer (...Ekhagsskolan), kraftig takomfattning med liggande träpanel samt fönsterbågar i trä och ädelträ (...kiosken), kraftigt utskjutande plant tak som bildar skärmtak, fönsterband och ljust putsad fasad (...servicekomplexet). Kyrkan och punkthuset innehar 1990-talets respektive 2000-talets formuttryck, se under karaktärsdrag. Punkthuset är en symbol för den stadsplaneringsutveckling som sker under 2000-talet genom förtätning. Punkthusets formuttryck har delvis anpassats till området i övrigt med viss inspiration från 60-talet genom exempelvis pulpettak och fasadtegel i kontrast till ett kompletterande fasadmateriäl, här plåt. Det som skiljer är till stor del fönstren och balkonger avseende materiäl, form och placering.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändringar och annan utveckling bör centrumets betydelse för området i sin helhet, med avseende på 1950- och 60-talets ABC-stadsplaneideal beaktas. De ovan nämnda arkitektoniska uttrycken från 1960-, 90- och 2000-tal bör även beaktas. Ekhagsskolans väl bevarade 1960-talskaraktär är viktig och intressant till följd av den lokala förankringen i och med arkitekterna Löfstedt och Moeschelin.

Punkthuset är en symbol för den stadsplanering som sker på 2000-talet genom förtätning, vilket är värt att beakta vid framtida utveckling av området.

Ekhagsravinen

Karta som visar Ekhagsravinens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Ekhagen 1:1.

Byggnadsår: Anlagd under 1960-talet.

Arkitekt/Byggföretag:

Typ av område: Bilfritt grönstråk.

Karaktärsdrag

Ravinen är ett grönstråk som löper genom området i nord-sydlig riktning och är tänkt att fungera som ett bilfritt gång- och cykelstråk, men utgör även en plats för lek och rekreation. Ekhagsravinen ingår i 1959 års stadsplan och anlades under 1960-talet i samband uppförandet av bostadsområdet.. Området fungerar även som plats för fritidsaktiviteter, med fotbollsplan och ett område för skateboardåkning. Trafiksepareringen är grundidén bakom bildandet av bilfria stråk, men grönområdet bidrar även till andra kvalitéer, som boendemiljöernas tillgång till ljus och närheten till naturen – ”Hus i Park”. Grönområden som Ekhagsravinen var mer eller mindre obligatoriska inslag i liknande nyanlagda stadsdelar i landet, under denna tidsperioden. Gällande plan för området fastställdes 1959.

Situationsplan över Ekhagsravinen.

Ekhagsravinen – bild tagen mot söder.

Ekhagsravinen – bild tagen mot syd-öst.

Kvalitéer / värden

Grönområdet utgör en grön oas mitt i bostadsområdet Ekhagen, dit biltrafiken inte når. Stråket medför närhet till natur och tillgång till ljusare boendeförhållanden. Stråket kopplar samman de storskaligare och småskaligare delområdena genom gång och cykelbanor. De boende får tillgång till ett promenadstråk och ges även ytor för fritidssysselsättning, exempelvis fotboll och skateboardåkning.

Ekhagsravinen berättar om 1960-talets stadsplaneideal, då främst trafiksepareringstanken med breda promenadstråk väl avgränsade från biltrafik.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring och annan utveckling av området bör beaktas att området är en del av stadsplanen från 1959 och tydligt berättar om dess helhetstanke avseende trafikseparering, vilket är typiskt för 1950- och 1960-talets stadsplanering.

Kv. Värnet, Vattenpasset, Vittnesbördet - industri/verksamhet

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Värnet 1, Vattenpasset 1, 2, 3, 4, 6 samt Vittnesbördet 1.

Byggnadsår: 1960-, 70-, 80-tal.

Arkitekt/Byggföretag:

Typ av område: Markområde avsett för Industriändamål.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Området är en del av Ekhagen som ABC-stad, enligt stadsplaneringsideal enligt 1950- och 1960-talet, vilket innebar att det skulle finnas tillfälle till arbete inom området. Därav denna mark i samband med Ekhagen som enligt plan skall användas för industriändamål. Även idag är området avsatt för småindustri, hantverk- och serviceverksamhet. Bebyggelsen inom dessa kvarter har tillkommit mellan 1962-1981. Längan är belägen norr om Ekhagsringen och löper längs området. Gällande planer för området är fastställda mellan 1966-2005, där några av planerna bl a inneburit en återgång till småindustri och samlingslokal från lärarhögskola samt en ändring från allmän plastmark till kvartersmark för att möjliggöra parkeringar.

Situationsplan över industriområdet inom kvarteren, Värnet, Vattenpasset, Vittnesbördet

Bebyggelsen domineras av svagt lutande sadeltak eller plana tak och fasaderna är huvudsakligen klädda med korrugerad plåt och /eller tegel. Fönstren är framför allt odelade och längsgående fönsterband i samband med takfoten representeras bland dessa byggnader helt enligt 60- och 70-talets ideal. Även inglasade burspråkspartier och kvadratisk tvärställda fönster finns representerade, enligt 1980-talets karaktäristiska arkitektoniska uttryck.

Industribyggnader utmed Ekhagsringen...

Vattenpasset 2.

Vattenpasset 2.

Vittnesbördet 1.

Vattenpasset 4.

Kvalitéer / värden

Den huvudsakliga kvaliteten / värdet med dessa kvarter är dess användningsändamål i form av småindustri och annan verksamhet, vilket berättar om Ekhagen som ABC-stad enligt 1950- och 1960-talets planeringsideal. En ABC-stad skulle innehålla både boende och andra funktioner som arbetstillfällen, centrumfunktion och olika former av service som exempelvis skola och barndaghem, för att på så sätt utgöra en fungerande stadsdel.

Arkitektoniskt karaktäristiska drag från 1960-talet samt början av 1970- och 80-talen finns bland dessa industribyggnader. 1960- och 70-talen uttrycks här via plana sadeltak, plana tak, mexitegel, korrugerad plåt samt långsgående fönsterband i samband med takavslut. 1980-talet är representerat med aprikosfärgat tegel, inglasade burspråkspartier och kvadratiskt tvärställda 1-lufts-fönster.

Riktlinjer

Vid framtida planläggning av dessa kvarter bör deras del i Ekhagen som helhet beaktas, där de med sin huvudsakliga markanvändning i form av småindustri och annan verksamhet utgör arbetstillfällen, vilket var en av de funktioner som planerades in i området enligt 1959 års stadsplan. Även de ovan nämnda arkitektoniska karaktärsdrag bör finnas med i åtanke vid underhåll, ändring och annan utveckling av dessa kvarter.

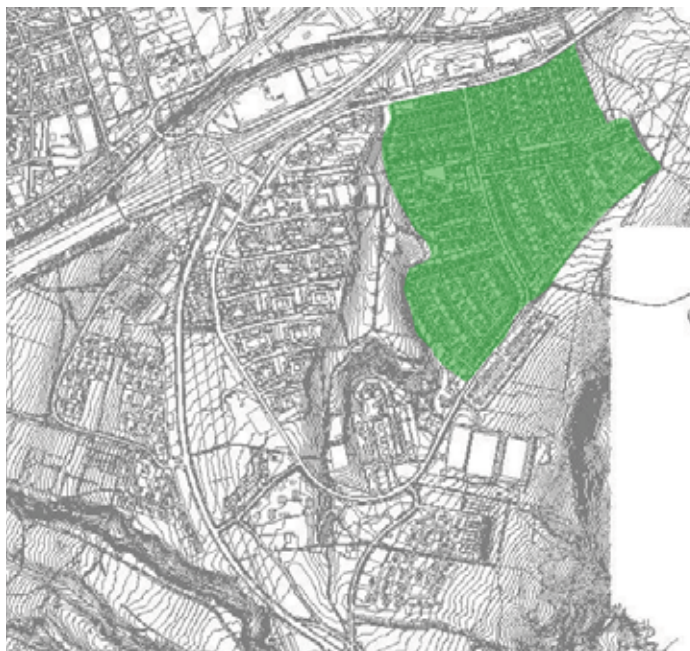
Småhusområdet – Östra Ekhagen...

Småhusområdet – Östra Ekhagen

Småhusområdet är beläget öster om Ekhagsravinen och består huvudsakligen av fristående enbostadshus, radhus och kedjehus. Delar av området innehåller individuellt utformade byggnader medan andra har kvarter, där byggnaderna är likformigt utformade i grupphusformationer.

Den dominerande delen av bebyggelsen är uppförd under 1960-talet, med några enstaka inslag av senare bebyggelse. Området är ett exempel på hur man sökte lösa bostadsbristen även genom småskalig bebyggelse.

Småhusområdet – Östra Ekhagen – Öster om dalgången.

Biltrafiken leds in i området via Ekhagsringen, från vilken mindre gator leder in i småhusområdet. Till skillnad från hyreshusområdet väster om det berörda området sker här ingen nämndvärd trafikseparering. Bilgarage med tillhörande parkering är till stor del belägna på respektive fastighet, sammanbyggt med huvudbyggnaden eller friliggande på fastigheten. Gångavstånden blev för stora i dessa småhusområden, med mestadels friliggande hus, för gemensamma parkeringshus/platser.

Karta över byggnadsåren i småhusområdet – Östra Ekhagen.

■ 1960-tal ■ 1970-tal ■ 1980-tal ■ 1990-tal ■ 2000-tal

Kvartersregister

Vattenödlan, Växtriket, Vårlöken.	s. 40
Veden, Versen, Villebrådet, Vindbryggan, Vingspetsen.	s. 43
Växtfärgen, Västerlandet, Växthuset.	s. 46
Vattenskålen, Vattentornet.	s. 48
Vattenväxten, Vattenådern.	s. 51
Varanen, Vattenödlan.	s. 54
Vårlöken, Verktyget, Visthuset, Vårsolen, Vipan.	s. 57
Valvbågen.	s. 62
Vreten.	s. 64
Vägskalet, Vägvisaren, Vägstolpen.	s. 66
Vitmossan, Vetet, Vinden, Valvet, Vägmärket, Virket	s. 68

Kv. Vattenödlan, Växtriket, Vårlöken

Karta som visar kvarterens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vattenödlan 1-9 och Växtriket 1-10, Vårlöken 1-7.

Gatuadress: Krassestigen 1-18, Gyllenstigen 1-13.

Byggnadsår: 1960-1962

Arkitekt/Byggföretag: STV Roland Zuber, Sthlm. / Småhusbyrån A/B Malmö.

Hustyp: Fristående enbostadshus - Souterräng

Karaktärsdrag

Bebbyggelsen

Byggnaderna är placerade i fyra längor utmed två säckgator, en länga på vardera sida av Krassestigen och Gyllenstigen. Längorna består av fristående enbostadshus i souterrängutförande. Gällande plan för kvarteren fastställdes 1959 (F II 469).

Byggnaderna är utformade enligt 1960-talets arkitektoniska uttryck med inspiration från funktionalismen. Den kubiska formen och de enkla, strama fasadernas utformning

Situationsplan – kv. Vattenödlan och Växtriket.

utgör de funktionalistiska uttrycken. Samtliga byggnader har pulpettak klädda

med svart takpapp, vilket var vanligt under 1960-talet. Fasaderna är i kalksandsten (mexitegel), vilket tillfördes byggnaderna mellan 1973-75. Tidigare var fasaderna klädda med tunn puts, "Miramatt". Fönstren är i 2-lufts- och 1-luftsutförande med varierande utformning. Dess asymmetriska placering och varierande form är typiskt för 1960-talet. De är både lågt liggande och mer traditionellt rektangulära och 1-lufts-fönstren är smalt stående. Entréerna är försedda med skärmtak och smala utkragande tegelgavlar. Garage finns placerade i bottenplan eller är sammanhängande med husens gavel mot respektive gata. På grund av den sluttande terrängen och därmed souterrängutförandet visar den norra längan på respektive gata den lägre gaveln mot gatan och garagen har då placerats som en utskjutande del sammanhängande med byggnadernas sydöstra hörn. Förutom den utbytta fasadbeklädnaden från puts till tegel så har dessa byggnader i huvudsak en väl bibehållen ursprungskaraktär trots mindre ändringar i samband med pittoreskt utformade uteplatser och lösa fönsterspröjs mm som inte tillhör byggnadernas övriga karaktär.

Gyllenstigen nr 5, Hörn mot nordöst.

Gyllenst. nr 5, fasad mot gatan.

Gyllenst. nr 5, hörn mot nordväst.

Gyllenstigens södra länga.

Gyllenst. nr 6, norra längan, med låg gavel mot gatan.

Kvalitéer / värden

Dessa två kvarter utgör en homogen bebyggelse, utmed räta gator, i längsgående längor, och de skapar tillsammans en god helhetsverkan. Dessa grupphusområden var vanliga under 1960-talet. Den sluttande terrängen gör att pulpettakens effekt förstärks, genom att de kubiska byggnadskropparna framträder mer markant sett från gatan. Pulpettakens riktning mot utsikten i nord-väst ger ett lägre fasadparti mot gatan och därmed blir utsikten tillgängligare både från gatan och från ovan placerade byggnader. Hela området utgör tillsammans ett arkitektoniskt värde där likformigheten är av stor betydelse. Viktiga element som utgör denna helhetsverkan är byggnadernas strikta kubiska form, pulpettaken, skorstenarna, fasadernas ljusa kalksandsten samt fönstrens och dörrarnas återkommande utformning och placering.

Byggnaderna bär på karaktäristiska arkitektoniska uttryck enligt 1960-talet genom dess pulpettak, kubiska byggnadskroppar med enkla strikta fasader enligt funktionalistiska förtecken, enkla dörrar i träutförande samt fönstrens varierande utformning och dess asymmetriska placering, vilket innebär smalt stående 1-luftsfönster, asymmetriskt och symmetriskt tvådelade fönster liggande eller mer normalt stående.

Intressant här är att den höga bostadslösheten sökt lösas, även genom småskalig bebyggelse ofta i form av grupphusformationer, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse genom garagen med tillhörande parkering, vilket är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna är även kvarterens del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, där dessa kvarter illustrerar en av de två huvudsakliga boendeformerna – egnahemsboende.

Riktlinjer

Viktigt att beakta vid underhåll, ändringar eller annan utveckling av bebyggelsen inom dessa kvarter är framför allt den arkitektoniska helheten, vilken utgörs av de återkommande element som definierats under föregående rubrik. Skall underhåll, ändringar eller annan utveckling göras avseende dessa nämnda delar görs de med fördel med varandra överrensstämmande.

Vidare bör de karaktäristiska arkitektoniska uttrycken som lyfts fram under föregående rubrik beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling av bebyggelsen inom dessa kvarter.

De samhällshistoriska intressen som nämnts ovan under föregående rubrik vad gäller bostadssituationen och bilens ökande betydelse bör beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling.

I området förekommer det tillbyggda verandor med snickarglädje och spröjsade fönster. Även lösa spröjs har tillförts några fönster. Detta är inte förenligt med byggnadernas ursprungliga karaktär och bör ej eftersträvas vidare.

Bild 1, Rödklintsbacken nr 6.

Bild 2, Rödklintsbacken nr 6.

Bild 3, Rödklintsbacken nr 6.

Bild 4, Blåsippbacken nr 8.

Bild 5, Blåsippbacken nr 8.

Bild 6, Gökörtsbacken.

Bild 7, Blåsippbacken nr 3.

Bild 8, Snöbärsbacken.

Kvalitéer / värden

Det är tydligt avläsbart att dessa fristående grupphus utgör en sammanhörande arkitektonisk helhet, med likformigt utformade huvudbyggnader med likformigt tillhörande garage i längsgående längor, trots att de delvis är varierat placerade i förhållande till varandra och gatan. Helheten utgörs av pulpettaken, garagens längsgående fönsterband och utskjutande takomfattning i liggande träpanel, byggnadskropparnas likformiga strikta kubiska form och de enkelt utformade fasaderna, med fönster och dörrars återkommande utformning och placering.

Byggnaderna bär på en typisk 1960-tals arkitektur, med avseende på de enkelt utformade byggandskropparna med inspiration från funktionalismen, de svagt lutande pulpettaken, osymmetriskt tvådelade fönster och odelade fönster och deras asymmetriska placering i fasaderna, de tre smala stående 1-luftsfnstren i samband med entréerna, kontrastverkan mellan mer slutna fasadpartier i puts eller tegel och mer öppna fasader klädda med träpanel i samband med innergårdar och fönster och dörrpartier, garagen med dess plana tak och utskjutande takgesims med liggande träpanel samt dess längsgående fönsterband i samband med garagens takavslut. Intressant här är även att dessa byggnader ritats av arkitekterna Löfstedt och Moeschlin, vilka var lokalt väletablerade och utvecklade en karaktäristisk stil.

Värt att notera här är att den höga bostadslösheten även sökte lösas genom småskalig bebyggelse, vanligen i form av grupphusområden av olika slag, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse genom varje bostads tillhörande garage med parkeringsplats. Detta är främst av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är kvarterens del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, där grupphusområdet utgör en del av egnahemsområdet.

Riktlinjer

Bebyggelsen i dessa kvarter utgör en arkitektonisk helhet. Underhåll, ändringar och annan utveckling i området bör därför med fördel utformas överrensstämmande med övriga byggnader inom dessa kvarter för att på så sätt bibehålla avläsbarheten av kvarteren som en helhet, enligt 1960-talets vanligt förekommande grupphusområden.

Arkitektoniska uttryck, som benämnts som typiska för 1960-talet under föregående rubrik, kvalitéer / värden, bör beaktas vid underhåll, förändring och annan utveckling.

De samhällshistoriska värden som nämnts ovan under föregående rubrik vad gäller bostadssituationen och bilens ökande betydelse under 1960-talet bör beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling.

Värt att beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling är att dessa längor ingår i Ekhagen som helhet, enligt stadsplanen som antogs 1959.

Kv. Växtfärgen, Västerlandet, Växthuset.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Växtfärgen 1-5, Västerlandet 1-5, Växthuset 1-4.

Gatuadress: Smörblomstigen 2-28 jämna nr.

Byggnadsår: 1963-1964

Arkitekt/Byggföretag: Oskarsson... /AB Svenska Trähus.

Hustyp: Fristående enbostadshus – typhus.

Karaktärsdrag

Situationsplan över kvarteren Växtfärgen, Västerlandet, Växthuset.

Bebyggelsen

Byggnaderna är av typhuskaraktär och är placerade i en länga utmed Smörblomstigen, vilken fungerar som matargata till intill liggande säckgator. Smörblomstigen ansluter direkt till Ekhagsringen och är en återvändsgata. Det är även idag mycket tydligt att byggnaderna ursprungligen har haft likformigt utförande. Marken sluttar mot nordväst, vilket underlättar garagens placering i källarplan ut mot gatan. De har genomgående sadeltak, med utskjutande partier i samband med entréerna och är klädda med rött tegel. Gavlarnas fasader ut mot gatan är tvådelade. Takgavlarna är huvudsakligen klädda med stående träpanel och gavlarnas nedre del är huvudsakligen klädd med rött tegel. Dessa gavlar utgör en relativt sluten fasad mot gatan, däremot är fasaderna mot öst och väst av mer öppen karaktär genom att de huvudsakligen är klädda med ljust målad träpanel. I dessa fasader är entréerna respektive uteplatserna placerade. Fönstren är i odelat och tvådelat utförande. I slänten ner mot gatan, i gatunivå, ligger garagen placerade i husens källarplan. Merparten av grunderna är slätputsade. Gällande plan för kvarteren fastställdes 1959 (F II 469). Enligt tekniska beskrivningar från -63 var fasadernas gavlar troligtvis klädda med rött tegel, gavelspetsar i stående träpanel. Långsidorna kan antas ha varit klädda med smal stående träpanel. Dagens utförande är alltså i huvudsak överensstämmande med dessa byggnaders ursprungliga utförande.

Bild 1, Smörblomstigen.

Bild 2, nr 26.

Bild 3, nr 24.

Kvalitéer / värden

Byggnadernas återkommande placering utmed Smörblomstigen och i sin helhet likformiga utformning skapar en helhetsverkan. Denna helhetsverkan skapas framför allt av takens utformning, växelverkan mellan slutna och öppna fasader, fönstrens, entréernas, uteplatsernas och skorstenarnas återkommande placering och utförande. Växelverkan mellan slutna och öppna fasader, öppna i samband med uteplatser och entréer (klädda i träpanel) samt slutna gavlar mot gatan (klädda i rött tegel och träpanel), utgör ett typiskt 1960-tals uttryck. Den utskjutande takdelen över entrépartierna bidrar även till sadeltakens något asymmetriska utformning, vilket även det är karaktäristiskt för 1960-talets arkitektur. Intressant här är även att den höga bostadslösheten sökt lösas även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse, vilket uttrycks via de garageförsedda husen med tillhörande parkering/garageinfart. Detta är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även kvarterens del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, och visar därmed på 1960-talets stadsplaneideal, där dessa kvarter utgör en del av egnahemsområdena.

Riktlinjer

Dessa kvarter utgör ett grupphusområde, vanligt förekommande under 1960-talet, härav utgör den en arkitektonisk helhet enligt definitionen under föregående rubrik. Denna arkitektoniska helhet bör beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling, och därför bör byggnaderna med fördel utformas överrensstämmande med varandra inom dessa kvarter för att på så sätt bibehålla avläsbarheten av kvarteren som grupphusområde. Vidare bör arkitektoniska uttryck, som benämnts som karaktäristiska för 1960-talet, under föregående rubrik, beaktas vid underhåll, förändring och annan utveckling av bebyggelsen. Kvarterens del i Ekhagen som helhet, utifrån stadsplanen som antogs 1959, där detta boende utgör en del av egnahemsdelarna, bör även beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling.

Kv. Vattenskålen, Vattentornet

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vattenskålen 3-14,
Vattentornet 2-42.

Gatuadress: Resedastigen 1-39,
Lövkojestigen jämna nr 2- 40.

Byggnadsår: 1963.

Arkitekt/Byggföretag: Aktiebolaget Fogelfors
Bruk.

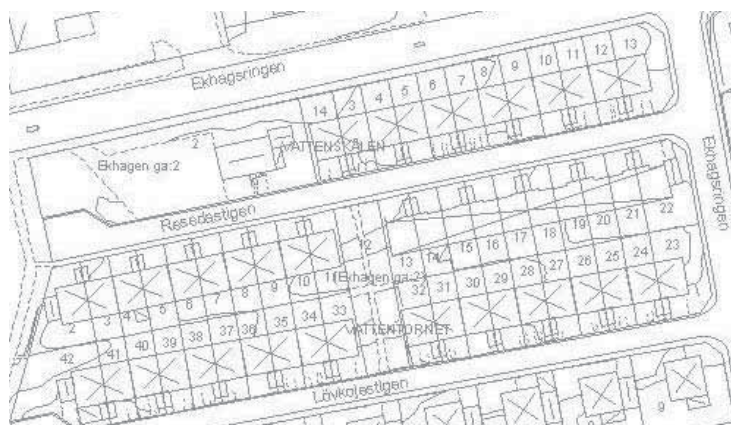
Hustyp: Radhus – Souterräng.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Dessa kvarter är uppbyggda utmed räta säckgator, som direkt ansluter till Ekhagsringen. Bebyggelsen utmed dessa gator består av radhus i souterrängutförande, vilka parvis förskjuts nedåt i höjdlid och följer på så sätt terrängens sluttning mot nordväst. Gällande plan för kvarteren fastställdes 1959 (F II 469).

Radhusen har pulpettak vilkas lutning går med terrängens sluttning delvis mot norr. Taken är kraftigt markerade genom takomfattningar klädda med stående träpanel, huvudsakligen mörkt brunmålade. Fasaderna är klädda med rött tegel huvudsakligen avseende gavelpartierna, i kombination med ljus puts och liggande träpanel i fönsterpartier, balkonger samt entré- och baksida. De ljus putsade fasadytorna mot norr ramar in av röda tegelmurar som framträder i fasaden. Förrådsbyggnaderna har även de ett sluttande tak och är klädda med spontad stående träpanel. Fönstren är i odelat eller tvådelat utförande. Balkongerna är halvt indragna och har varierande räcken olika träutförande – fjällpanel eller liggande träribbor med luftspalt. Fasadbeklädnadsmaterialen kan enligt nybyggnadskartor antas vara i stort de samma som idag. De största förändringar som skett gällande dessa radhus är utbyte av fönster, dörrar och balkongräcken. De ursprungliga dörrarna var enkla trädörrar med smala höga fönster infattningar (bild 7 till höger) och balkongräckena bestod av enkla zick-sacks formade järnsmidesräcken.

Situationsplan över kvarteren Vattenskålen, Vattentornet.

Bild 1, Resedalstigen.

Bild 2, Resedalstigen nr 2.

Bild 3, Lövkojestigen nr 22 och 24.

Bild 4, Resedalstigen nr 1.

Bild 5, Resedalstigen nr 11 och 13.

Bild 6, Resedalstigen nr 24.

Bild 7, Resedalstigen.

Kvalitéer / värden

Tillsammans utgör radhusen en arkitektonisk helhet. De mest framträdande uttrycken som skapar denna helhet är de kraftigt markerade taken som förskjuts i höjdnivå längs radhuslängorna, de av tegelmurarna inramade ljusst putsade fasaderna mot entré- och baksidorna samt fönsters, dörrars och balkongernas återkommande utformning och placering.

Karaktäristiska uttryck för 1960-talets arkitektur som här uttrycks är pulpettaken, de halvt indragna balkongerna, växelverkan mellan ljusa öppna fasader och mörkare stängda fasader samt de enkla trädörrar med fönsterinfattningar som delvis fortfarande finns kvar. I samband med radhusens gavlar avslutas den markerade takfoten i mörk träpanel med ett indraget parti som är ljusst putsat och detta ljusa indragna parti avslutas där de halvt indragna balkongernas fasader tar vid. Därmed bildas en luftspalt mellan tegelmuren och pulpettaget i gavlarnas hörn, vilket ger att pulpettaken utgör ett skärmtak över hörnbalkongerna. Detta tillsammans ger pulpettaken ett elegant och lätt uttryck.

Intressant här är att den höga bostadslösheten sökt lösas även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse genom varje byggnads tillhörande parkeringsplats. Detta är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även dessa kvarters del i området Ekshagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, vilken visar på 1960-talets stadsplaneideal.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring eller annan utveckling av kvarteren bör bebyggelsens arkitektoniska helhet beaktas genom en strävan mot ett enhetligt utförande. Även de arkitektoniska uttryck som nämnts som karaktäristiska för 1960-talet under föregående rubrik bör beaktas vid underhåll, ändring eller annan utveckling.

De samhällshistoriska värden som nämns under föregående rubrik gällande bostadssituationen och bilens ökande betydelse vid planering av bostadsbyggande bör beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling av bebyggelsen inom dessa kvarter.

Värt att beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling av dessa längor är att kvarteren ingår i Ekshagen som helhet, utifrån stadsplanen som antogs 1959, då de utgör en del av egnahemsområdena.

Kv. Vattenväxten, Vattenådern

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vattenväxten 1-17,
Vattenådern 1-9.

Gatuadress: Lövköjestigen 1-17 udda nr,
Konvaljestigen 1-17.

Byggnadsår: 1963.

Arkitekt/Byggföretag: Egna Hem AB
Myresjöhus.

Hustyp: Friliggande enbostadshus.

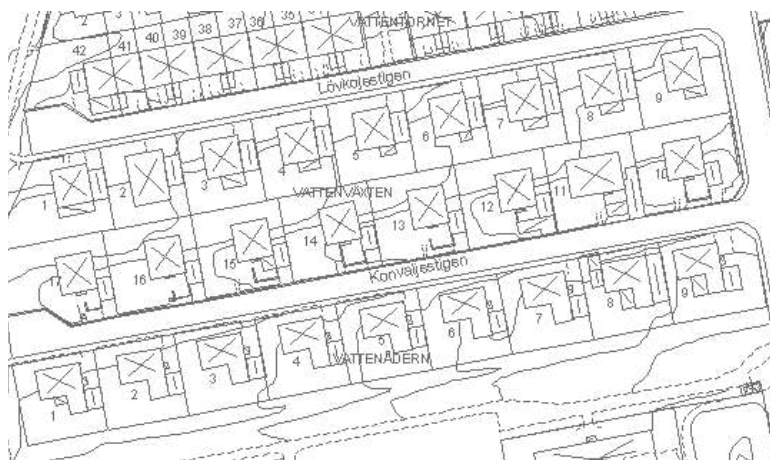
Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Dessa kvarter är regelbundet uppbyggda utmed räta säckgator, som direkt ansluter till Ekhagsringen, från vilken trafiken leds in i området. Terrängen inom dessa kvarter sluttar mot nordväst och bebyggelsen inom detta grupphusområde består av friliggande enbostadshus, delvis i souterrängutförande. Gällande plan för dessa kvarter fastställdes 1959 (F II 469).

Längan inom kvarteret Vattenådern utmed Konvalje-

stigen, vars byggnader är klädda i rött tegel, är inte i souterrängutförande till skillnad från resterande byggnader. De båda typerna har dock i stort sett samma formspråk. Taken är svagt lutande sadeltak. Fasaderna är enkelt utformade och klädda med gult och rött tegel. Fönstren är i odelat och tvådelat utförande. Grunden är ljus putsad. Souterrängbyggnaderna, som är klädda i gult tegel, har även helt utanpåhängande balkonger som löper längs hela fasaden, vars tak består av en förlängning av sadeltaket, vilket gör att sadeltaken blir något osymmetriska. Varje huvudbyggnad har ett garage sammanbyggt eller precis intilliggande. De har plana eller vagt lutande pulpettak och enkla trädörrar. Entréerna, som är belägna med den låga delen av byggnaderna mot gatan, har huvudsakligen ett enkelt skärmtak.

Situationsplan över kvarteren vattenväxten och vattenådern.

Bild 1, Lövkojestigen.

Bild 2, Lövkojestigen nr 1.

Bild 3, Lövkojestigen nr 5.

Bild 4, Konvaljestigen 14.

Bild 5, Konvaljestigen 14.

Bild 6, Konvaljestigen nr 1.

Bild 7, Konvaljestigen nr 1.

Bild 8, Konvaljestigen nr 5.

Kvalitéer / värden

Tillsammans utgör dessa enbostadshus en arkitektonisk helhet. De mest framträdande uttrycken som skapar denna helhet är de svagt lutande sadeltaken, tegelfasaderna samt byggnadskropparnas, garagens, fönstrens, dörrarnas och balkongernas återkommande utformning och placering. Karaktäristiska uttryck för 1960-talet är: osymmetriska och plana sadeltak, gula och röda tegelfasader, sammanhängande fönsterband, vilket skapar en horisontell verkan i fasaderna, garagens och entréernas enkla dörrar i träutförande med intilliggande smalt stående fönsterpartier samt skärmtak i samband med entréerna.

Intressant här är att den höga bostadslösheten sökt lösas, även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse genom garage och parkeringsplats på respektive fastighet. Detta är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna är även dessa kvarters del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, vilken visar på 1960-talets stadsplaneideal med bland annat olika former av boende, här uttryckt egnahemsboende.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring eller annan utveckling av kvarteren bör bebyggelsens arkitektoniska helhetsverkan beaktas och även de arkitektoniska uttryck som nämnts som karaktäristiska för 1960-talet under föregående rubrik.

Värt att beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling av bebyggelsen inom detta grupphusområde är de samhällshistoriska värden som nämnts under föregående rubrik gällande bostadssituationen och bilens ökande betydelse vid stadsplanering under 1960-talet samt att dessa kvarter ingår i Ekhagen som helhet, utifrån stadsplanen som antogs 1959.

Kv. Varanen, Vattenödlan

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Varanen 1,
Vattenödlan 10 och 13.

Gatuadress: Häggstigen 2 och 4,
Klöverstigen 3 - 22.

Byggnadsår: 1960-tal och 1980-tal.

Arkitekt/Byggföretag: Ingmar Sjöholm
(Varanen 1), Reed Andersson (Vattenödlan 13),
John Petersson Arkitektkontor, Huskvarna
(Vattenödlan 10).

Hustyp: Radhus, skola
och affärs/verksamhetslokal.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Ceciliaskolan (fast. Varanen 1) och Charkmans (fast. Vattenödlan 13) byggnad är båda uppförda under 1960-talet. Charkmans byggnad har pulpettak och fasaden är klädd i tegel och träpanel. Cecilia skolan har plant tak. Fasaden är klädd i rött tegel och i samband med takomfattningens avslut följer en långsgående fönsterband. Entrén utgörs av en loggia försedd med plant tak.

Situationsplan över kvarteren Varanen och Vattenödlan.

Kvarteret Vattenödlan 10 är bebyggt under 1980-talet i form av två längor av radhus och tre fristående souterrängbyggnader. De två radhuslängorna har tegelbelagt sadeltak med utskjutande nedervåning med tak som löper genom den med huvudbygganden sammanhängande förrådsbyggnaden. Den blåa längan skiljer sig dock från den gula på så sätt att huvudbyggnaderna är förskjutna gentemot varandra i nord-sydlig riktning. Fasaderna är klädda med stående träpanel ljust målade. Byggnaderna har 1-lufts-fönster.

De tre fristående byggnaderna har sadeltak och fasaderna är klädda i rött tegel och ljust målade träpanel. Material och färgval har gjorts med inspiration från 1960-talets intilliggande bebyggelse. Grunderna är slätputsade och ljust målade.

Gällande plan för kvarteren fastställdes 1982 (S 821019) och möjliggjorde uppbyggnaden av bostäder i form av radhus och fristående bostadshus. Tidigare var det här skola och mark för allmänt ändamål samt handel och småindustri. Skola, handel och småindustri finns delvis kvar i och med Cecilia skolan och Charkman.

Bild 1, Häggstigen nr 4.

Bild 2, Häggstigen nr 2.

Bild 3, Klöverstigen nr 4-12 (jämna nr).

Bild 4, Klöverstigen 14-22 (jämna nr).

Bild 5, Klöverstigen.

Bild 6, Klöverstigen.

Bild 7, Klöverstigen 5,7,9.

Bild 8, Klöverstigen nr 5.

Kvalitéer / värden

De två 1960-talsbyggnaderna har bibehållna uttryck som är karaktäristiska för decenniet, exempelvis plana tak respektive pulpettak, tegelfasad i kombination med träpanel, loggia samt långsgående fönsterband i samband med takomfattnings avslut.

Radhusen har sin karaktär av typhusbebyggelse, enligt 1980-talet, och är väl bibehållen. Det vill säga; sadeltak klätt med tegel, stående träpanel i lockpanels utförande samt 1-lufts-fönster.

De tre fristående byggnaderna utgör ett exempel på 1980-talsbebyggelse som delvis, vad gäller materialval i samband med öppna och mer slutna fasadpartier, har anpassats till omkringliggande 1960-tals bebyggelse. Det kan vara av intresse att sådana tankegångar börjar framträda, vilket tidigare hade varit till stor del bort glömt under 60- och 70-talet, då tilltron till det nya och moderna dominerade.

Charkmans och Cecilia skolans byggnader berättar om ursprungliga tankegångar kring området som ABC-stad, då det planerades för både boende, arbetsplatser, centrumfunktioner och annan service som exempelvis skola och förskola.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring och annan utveckling av området bör karaktäristiska arkitektoniska uttryck som beskrivits under föregående rubrik beaktas. Dessa kvarters funktion i Ekshagsområdet som helhet, enligt stadsplanen från 1959, då området planerades som en satellitstad för både boende, arbete och service, exempelvis skola och viss tillgång till handel och småindustri bör även beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling av området.

Kv. Vårlöken, Verktyget, Visthuset, Vårsolen, Vipan

Karta som visar var kvarterens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vårlöken 8-18, Verktyget 1-3 16-18, Visthuset 1-18, Vårsolen 1-14, Vipan 1-11.

Gatuadress: Blåklintstigen 2-22 jämna nr., Vildsvinsbacken 6-29, Slånbacken 3-16, Vårlöksbacken 3-12, Violbacken 1-55 udda nr.

Byggnadsår: 1960-1974, se följande lista.

Arkitekt/Byggföretag: Typhusföretag dominerar, några enskilda arkitekter finns även representerade, se följande lista.

Hustyp: fristående enbostadshus.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Till skillnad från stora delar av Ekhagen så leds trafiken inte in bland dessa kvarter via säckgator, utan trafiken leds runt de berörda kvarteren. Bebyggelsen inom dessa kvarter består av individuellt utformade enbostadshus uppförda mellan 1960-1974, med tyngdpunkten på två tidsperioder; 1960-61 och 1968-71. Huvudsakligen är byggnaderna utformade av typhusfabrikanter, med ett fåtal inslag av enskilda arkitekter/ingenjörer finns även representerade. Gällande plan för kvarteren fastställdes 1959 (F II 469).

Formspråket inom kvarteren kan delas in i tre olika typer; de mer traditionellt byggda villorna från början av 1960-talet delvis med kvadröjande 50-tal (bild 1-5), de mer då modernt utformade byggnaderna från tidigt 60-tal (bild 4-8) samt 1970-tals bostadshusen (bild 9 och 10). De mer traditionellt utformade enbostadshusen från tidigt 1960-tal bär tegelklädda sadeltak, gult fasadtegel, symmetriskt eller osymmetriskt tvådelade fönster, trädörrar med glasinfattningar samt utskjutande takpartier i anslutning till entréer. De mer modernt utformade byggnaderna i kvarteret från tidigt 60-tal, med delvis funktionalistiska inslag, är utformade med plana tak med kraftiga takomfattningar eller osymmetriska sadeltak, fasader som kombinerar tegel, ljus puts och träpanel för att skapa kontrastverkan i fasaden, osymmetriskt tvådelade fönster och långsgående fönsterband. Typhusen från 70-talet innebär tegelklädda sadeltak, rött fasadtegel kombinerat med gavelspetsar med stående träpanel samt 1-lufts-fönster och osymmetriskt tvådelade fönster.

Situationsplan över kvarteren Vårlöken, Verktyget, Visthuset, Vårsolen, Vipan.

Bild 1, Blåklintstigen nr 13 (1961).

Bild 2, Blåklintstigen nr 20 (1961)

Bild 3, dörr.

Bild 5, Blåklintstigen nr 4 (1961).

Bild 4, Blåklintstigen nr 16 (1961).

Bild 6, Blåklintstigen nr 22 (1962).

Bild 7, Vildsvinsbacken nr 29 (1961).

Bild 8, Blåklintstigen nr 22 (1962).

Bild 9, Vildsvinsbacken nr 19 (1970).

Bild 10, Vildsvinsbacken nr 19 (1970).

Lista... över byggnadernas byggnadsår och arkitekt / byggföretag.

Kv. Vårlöken...

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 8	1961	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 9	1961	AB Hultsfreds Industrier
Nr 10	1961	AB Hultsfreds Industrier
Nr 11	1961	AB Hultsfreds Industrier
Nr 12	1961	AB Ytonghus
Nr 13	1961	AB Hultsfreds Industrier
Nr 14	1961	Huskvarna Ingenjörbyrå
Nr 15	1961	AB Hultsfreds Industrier
Nr 16	1961	Ing. R Ståhl, Huskvarna
Nr 17	1961	AB Hultsfreds Industrier
Nr 18	1962	Rudolf Moeschlin

Kv. Verktyget

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1960	Rudolf Moeschlin
Nr 2	1970	Villa-Modul AB
Nr 3	1969	AB WST-hus, Forserum
Nr 16	1969	AB Anebyhus
Nr 17	1970	
Nr 18	1970	Hultfredsindustrierna

Kv. Visthuset

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1961	AB Hjaltevadshus, Jönköping
Nr 2	1970	AB Hultsfreds Industrier
Nr 3	1970	AB Hultsfreds Industrier
Nr 4	1969	Eksjö Industri AB
Nr 5	1970	AB Hultsfreds Industrier
Nr 6	1970	
Nr 7	1970	Andreens Trähus AB, Holsbybrunn
Nr 8	1972	Gullringshus AB
Nr 9	1974	
Nr 10	1970	AB Anebyhus
Nr 11	1969	AB Anebyhus
Nr 12	1971	AB Anebyhus
Nr 13	1970	Göran Björklund
Nr 14	1969	
Nr 15	1969	Göran Björklund
Nr 16	1970	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 17	1971	AB Junebygge, Jönköping
Nr 18	1961	AL Zachrisson

Kv. Vårsolen

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1961	
Nr 2	1968	AB Aneby Industrier
Nr 3	1968	AB Aneby Industrier
Nr 4	1968	AB Aneby Industrier
Nr 5	1967	AB Aneby Industrier
Nr 6	1968	AB Aneby Industrier

Nr 7	1968	
Nr 8	1969	
Nr 9	1970	
Nr 10	1969	AB Aneby-hus
Nr 11	1970	Gullringshus AB
Nr 12	1969	AB Aneby-hus
Nr 13	1969	AB Aneby-hus
Nr 14	1961	V Henkhuzen, Borås

Kv. Vipan

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1960	Ing O Elfver
Nr 2	1969	AB Aneby-hus
Nr 3	1968	O Blomqvist
Nr 4	1968	Gullringshus AB
Nr 5	1968	L-G Sköld
Nr 6	1968	AB Götene Träindustri
Nr 7	1968	Anebyhus AB
Nr 8	1968	
Nr 9	1968	Anebyhus AB
Nr 10	1968	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 11	1961	AB Ytonghus, Stockholm

Kvalitéer / värden

Kvarteren utgör en av de delar av Ekhagen som innebär fristående individuellt utformade enbostadshus. Detta innebär att varje byggnad har sina karaktärsdrag som under föregående rubrik delades in i tre huvudsakliga karaktärer; tidigt 60-tal traditionellt utformat med inslag av 50-tal eller de mer modernt utformade 60-talsbyggnaderna samt de tidiga 1970-tals husen. Dessa olika karaktärer berättar om olika tiders arkitektoniska uttryck, men även olika tiders byggteknik och tillgång till material, där prefabricerade byggnadselement allt tydligare får genomslag under 1960-talets slut och 1970-talet på grund av att de mindre gynnsamma statliga lånen tvingat fram ett mer industrialiserat byggande. Härav får typhusen allt större genomslag, vilket illustreras här inom dessa kvarter, som kraftigt domineras av dessa.

Intressant här är att den höga bostadslösheten sökt lösas, även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse. Detta är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även dessa kvarters del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, vilken visar på 1960-talets stadsplaneideal, där dessa kvarter är en del i den småskaliga egna hemsbebyggelsen öster om det breda gångstråket Ekhagsravinen.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring eller annan utveckling av dessa kvarter bör varje enskild byggnads karaktärsdrag beaktas utifrån de tre huvudsakliga karaktärer som beskrivits under rubriken karaktärsdrag.

De samhällshistoriska värden som nämns ovan gällande bostadssituationen och bilens ökande betydelse bör även beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling av kvarterens bebyggelse.

Värt att beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling av dessa kvarter bör man ha kvarterens roll i Ekhagen som helhet i åtanke, utifrån stadsplanen som antogs 1959, som egnahemsbebyggelse.

Kv. Valvbågen

Karta som visar kvarterets läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Valvbågen 2-29.

Gatuadress: Violbacken 1-55 (udda nr).

Byggnadsår: 1968.

Arkitekt/Byggföretag: Boo D:son Widén,
Jönköping / Wahlstedt AB Jönköping.

Hustyp: Parställda kedjehus.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Kvarteret Valvbågen har planlagts i en böjd kedjehuslänga som följer Ekhagsringens sträckning, vilket berättar om de figurativa stadsplaneideal som rådde under 1960-talet. Trafiken leds in via den krökta Violbacken som mer eller mindre direkt ansluter till Ekhagsringen. Dessa kedjehus är parställda och ihopkopplade via respektive garagebyggnader. Gällande plan för kvarteret fastställdes 1959 (F II 469).

Byggnadskropparna är kubiskt utformade enligt funktionalistiska förtecken. Byggnaderna har plana tak och fasaderna är klädda med ljust mexitegel och genomgående träpanelspartier i samband med fönster- och entrépartier samt balkonger och uteplatser. Fönstren är i 1-luftsutförande och osymmetriskt tvådelade. Entréerna har skärmtak och dörrarna domineras av trädörrar med infällda glaspartier. Garagen har även de plana tak och dess gavlar är klädda med kalksandsten och entréfasaderna har träpanelsbeklädning. Kalksandstenen tillfördes tillsammans med tilläggsisolering under senare 1970-talet. Enligt nybyggnadskartor uttrycks fasadmateriell i form av tunn puts och liggande träpanel.

Situationsplan över kvarteret valvbågen.

Bild 1, Violbacken.

Bild 2, Violbacken nr 1.

Bild 3, Violbacken nr 41.

Bild 4, Violbacken nr 45 och 47.

Kvalitéer / värden

Tillsammans utgör dessa kedjehus en arkitektonisk helhet. De mest framträdande uttrycken som skapar denna helhet är de återkommande byggnadskropparnas likformiga utförande med huvudbyggnadernas och garagens strikta kubiska form, de plana taken, tegelfasaderna i byggnadernas slutna partier och träpanels fasaderna i kontrast till teglet i de öppna fasadpartierna i samband med fönster, entréer, balkonger och uteplatser. Även fönstrens, entréernas och balkongernas återkommande utformning och placering bidrar till denna helhetsverkan. De plana taken, kontrastverkan mellan olika fasadmateriäl, osymmetriskt tvådelade respektive odelade fönster, skärmtaken samt delvis dörrar i enkelt och rakt träutförande med infällda glaspartier är för 1960-talet karaktäristiska arkitektoniska uttryck.

Intressant här är att den höga bostadslösheten som rådde under 1960-talet sökt lösas även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse genom varje bostads tillhörande garage och parkeringsplats. Detta är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även dessa kvarters del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, vilken visar på 1960-talets stadsplaneideal som delvis innehåller figurativa stadsplaner och egnahemsboende, vilket denna länga visar spår av.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring eller annan utveckling av kvarteret bör bebyggelsens arkitektoniska helhetsverkan beaktas, vilken definierats under föregående rubrik. Även de arkitektoniska uttryck som nämnt som karaktäristiska för 1960-talet under föregående rubrik bör beaktas.

De samhällshistoriska värden som tas upp under föregående rubrik gällande bostadssituationen och bilens ökande betydelse bör beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling av kvarteret, även kvarteret som del i Ekhagen som helhet bör beaktas, utifrån stadsplanen som antogs 1959, där kvarteret utgör egnahemsboende och en antydning till figurativt stadsplanering.

Kv. Vreten

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vreten 1-17.

Gatuadress: Tibastbacken 2-34 (jämna nr).

Byggnadsår: 1961.

Arkitekt/Byggföretag: AB WST-hus,
Forserum / Byggnads AB E. Ekblad,
Norrahammar.

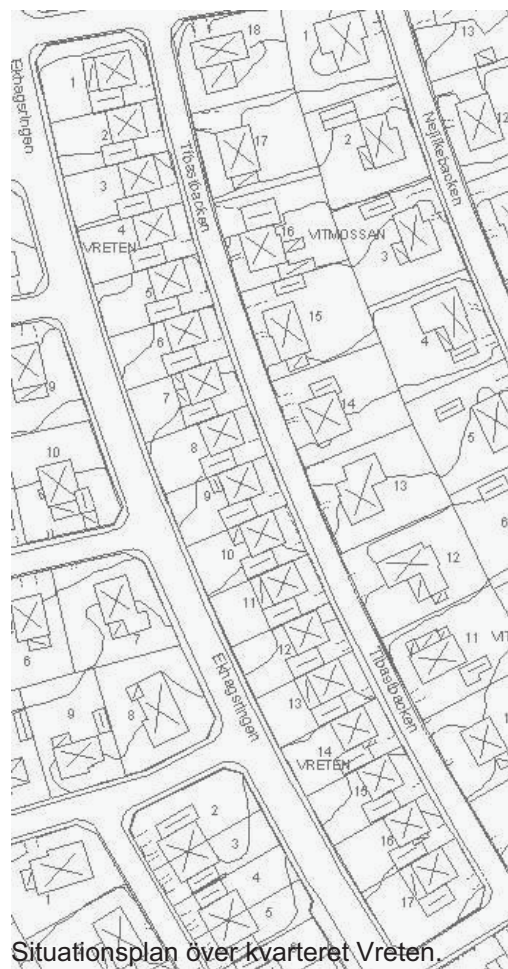
Hustyp: Kedjehus.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Tibastbacken ligger parallellt placerad med Ekhagsringen och följer även dess svagt krökta sträckning. Gatan i fråga är ingen säckgata, utan leder trafiken vidare till övriga intilliggande parallellgator. Kedjehusen är likformigt placerade utmed gatan och bildar därmed en lätt krökt kedjehuslänga. Varje byggnad har en liten trädgård på framsidan mot gatan och en större på baksidan mot Ekhagsringen och respektive byggnads garage kopplar samman huvudbyggnaderna. Gällande plan för kvarteret fastställdes 1959 (F II 469).

Taken är av typen sadeltak och är i huvudsak klädda med mörkt tegel eller mörka betongpannor. Garagen har pulpettak med utskjutande del över entréerna till garagen, förråd och bostadshusen. Fasaden består av rött tegel och gavlarna mot gatan är klädda med kalksandsten och gavelspetsarna med stående träpanel. Fönstren är tvådelade eller odelade. Garagens fasader mot bakgårdarna är försedda med glasbetongspartier (bild 4). Nybyggnadskartor och den tekniska beskrivningen visar att dagens utförande är likt ursprunget förutom gavlarnas vita sten som tillfördes 1972. Tidigare var gavlarna klädda med eternitplattor.

Situationsplan över kvarteret Vreten.

Bild 1, Tibastbacken

Bild 2, Tibastbacken nr 34.

Bild 3, Bakgård.

Bild 4, Garagefasad.

Bild 5, Sammankopplade garage mot gatan.

Kvalitéer / värden

Tillsammans utgör dessa kedjehus en arkitektonisk helhet. De mest framträdande uttrycken som skapar denna helhet är huvudbyggnadernas och garagens återkommande och i huvudsakligen likformiga utförande med de återkommande sadeltaken och pulpettaken, de träpanelklädda övre gavlarna mot gatan, de ljusa fasadpartierna mot Tibastbacken (både garagedelarna och huvudbyggnaderna) i kontrast till de röda tegelfasaderna, dörrar och fönstrens återkommande utformning och placering, de höga skorstenarna samt glasbetonginslagen i garagefasaderna.

Det som tydligast pekar på 1960-tal avseende dessa byggnader är kontrastverkan mellan de ljusa fasadpartierna och de röda tegelfasaderna, de sammanlänkande garagedelarna, med dess ljusa puts, de utskjutande pulpettaken i samband med entrépartierna, de enkla trädörrarna och de små 1-lufts-fönstren. Byggnaderna är uppförda genom prefabricerade byggandselement, vilket bland annat kan ses genom sina delade gavelpartier. Prefabricerade typhus fick mer och mer genomslag under 1960-talet.

Intressant här är att den höga bostadslösheten som rådde under 1960-talet sökt lösas, även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse. Detta är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även dessa kvarters del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, med dess tankar om ett området med flera funktioner, boende av olika former, arbete och service. Detta kvarter är en del av egnahemsområdena i Ekhagen.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring eller annan utveckling av kvarteret bör bebyggelsens arkitektoniska helhetsverkan beaktas, enligt ovan identifierade egenskaper och även de arkitektoniska uttryck samt den byggnadsteknik, som nämnt som karaktäristiska för 1960-talet under föregående rubrik, bör beaktas.

De samhällshistoriska värden som tas upp under föregående rubrik gällande bostadssituationen och bilens ökande betydelse bör beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling samt även denna längas roll som egnahemsboende i Ekhagen som helhet bör beaktas utifrån stadsplanen som antogs 1959.

Kv. Vägskälet, Vägvisaren, Vägstolpen

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vägskälet 1-5, Vägvisaren 1-7, Vägstolpen 1-9.

Gatuadress: Vallmostigen 1-41 (udda nr).

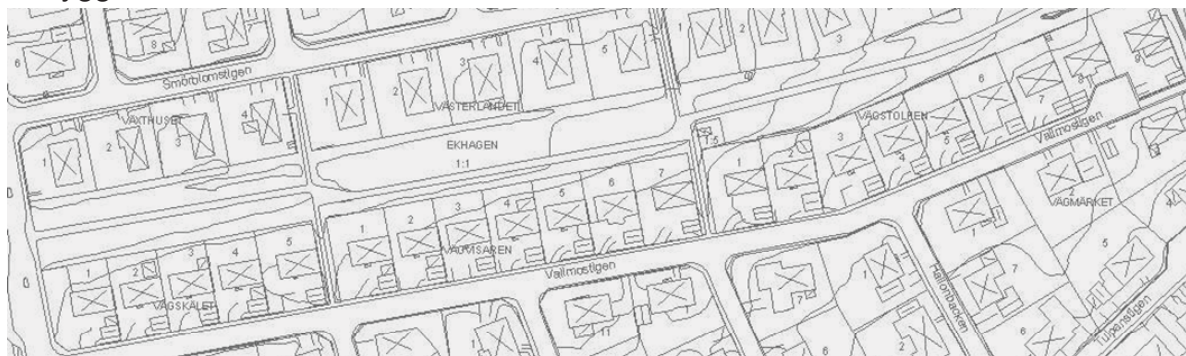
Byggnadsår: 1962-1963.

Arkitekt/Byggföretag: Fredriksson... / AB Svenska trähus, Stockholm. / Byggmästare Simon Sandström, Hovslätt.

Hustyp: Fristående enbostadshus.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Situationsplan över kvarteren vägskalet, vägvisaren och vägstolpen.

Vallmostigen är en lång återvändsgata, som direkt ansluter till Ekhagsringen och som i sin tur leder in trafiken till anslutande parallellgator till Ekhagsringen. Byggnaderna är fristående enbostadshus av typhuskaraktär bestående av prefabricerade byggnadselement. De är tätt placerade utmed Vallmostigen med långsidorna mot gatan. Gällande plan för kvarteren fastställdes 1959 (F II 469).

Taken är av typen svagt lutande sadeltak. Ursprungligen har de varit beklädda med takpapp, men idag har dessa byggnader varierande takbeklädnad i form av tegel, plasttak i tegelutförande samt delvis takpapp. Fasaderna har även de varierande beklädnad, exempelvis stående locklistpanel och tegel av olika typer. Ursprungligen var dessa byggnaders fasader klädda med träpanel förutom de östra gavlarna som var försedda med slammat fasadtegel. Fönstren är huvudsakligen tvådelade och grunden är slätputsad. Entréerna består huvudsakligen av en mycket enkel veranda som utgörs av ett sadeltak, två bärande pelare och enkla trädörrar. Garagen är även de fristående med svagt lutande sadeltak och enkla trädörrar.

Bild 1, Vallmostigen nr 3.

Bild 2, Vallmostigen nr 11.

Bild 3, Vallmostigen nr 1.

Kvalitéer / värden

Tillsammans utgör dessa tätt fristående enbostadshus en arkitektonisk helhet. De mest framträdande uttrycken som skapar denna helhet är huvudbyggnadernas och garagens återkommande och i huvudsakligen likformiga utförande och placering med de återkommande sadeltaken samt dörrar och fönsters återkommande utformning och placering.

Det som tydligast är karaktäristiskt från 1960-tal, för byggnader, är de flacka och sadeltaken, de enkelt utformade fasaderna som vittnar om prefabricerade byggnadselement samt dörrarna i enkelt träutförande.

Intressant är att den höga bostadslösheten som rådde under 1960-talet sökt lösas, även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökade betydelse via garagen och väl tilltagna garageinfarter. Detta är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även dessa kvarters del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, med dess tankar om ett området med flera funktioner, boende av olika former, arbete och service. Här utgör kvarteren egnahemsboende, enligt 1959 års stadsplan.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring eller annan utveckling av kvarteret bör bebyggelsens arkitektoniska helhetsverkan beaktas enligt ovan definierade egenskaper och även de arkitektoniska uttryck, som nämnts som karaktäristiska för 1960-talet under föregående rubrik, bör beaktas.

Värt att beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling gällande dessa kvarter bör dess roll som egnahemsboende i Ekhagen som helhet beaktas, utifrån stadsplanen som antogs 1959 samt de samhällshistoriska intressen som nämnts under föregående rubrik.

Kv. Vitmossan, Vetet, Vinden, Valvet, Vägmärket, Virket

Karta som visar kvarterens läge.

Faktaruta

Fastighetsbeteckning: Vitmossen 1-18, Vetet 1-13, Vinden 1-11, Valvet 1-7, Vägmärket 1-7, Virket 1-18.

Gatuadress: Tibastbacken 1-17 (udda nr), Nejlikebacken 1-14, Gullvivebacken 1-12, Dagdkåpebacken 1-8, Hallonbacken 1-6, Tulpanstigen 2-36.

Byggnadsår: 1961-1967.

Arkitekt/Byggföretag: Typhusföretag dominerar, några enskilda arkitekter finns även representerade, se följande lista.

Hustyp: Fristående enbostadshus – individuellt utformade.

Karaktärsdrag

Bebbyggelsen

Utmed dessa parallellgator till Ekhagsringen ligger individuellt utformade fristående enbostadshus som uppförts mellan åren 1961-67. Byggnaderna domineras av typhuskaraktär, bestående av prefabricerade byggnadselement och utformade och delvis uppförda av typhusfabrikanter. Gällande plan för dessa kvarter fastställdes 1959 (F II 469).

Taken domineras av osymmetriska sadeltak, svagt lutande sadeltak, enkla sadeltak, plana tak samt pulpettak. Fasaderna domineras av gult och rött tegel med inslag av ljusare trä- eller putspartier i samband med entréer eller fönster. Fönstrens utförande och placering varierar mellan 1-lufts-fönster i olika storlek och former, tvådelade, samt osymmetriskt tvådelade. Vad som här är tydligt under 1960-talet är att fönstren placeras mer osymmetriskt än tidigare och små 1-lufts-fönster i samband med exempelvis entréer där man strävar efter insläpp av dagsljus. Dörrar domineras av enkla trädörrar med fönsterinfattningar. Räcken i samband med balkonger och entrétrappor förekommer enkelt järnsmide. Garage finns till stor del i källarplan eller med huvudbyggnaden sammanhängande del. Byggnadernas grunder är huvudsakligen slätputsade. I och med att garagen ofta är placerade i källarplan är det vanligt förekommande med utgrävd garageinfart. I dessa kvarter följer byggnaderna terrängen på ett väl anpassat sätt.

Situationskarta över kvarteren Vitmossan, Vetet, Vinden, Valvet, Vägmärket, Virket.

Bild 1, Tibastbacken nr 17.

Bild 2, Tibastbacken nr 13.

Bild 3, Tibastbacken nr 11.

Bild 4, Tibastbacken nr 9.

Tibastbacken nr 7

Vallmostigen nr 6

Vallmostigen nr 8.

Vallmostigen nr10.

Vallmostigen nr14

Vallmostigen nr 14.

Daggkåpebacken nr 1.

Daggkåpebacken nr 1.

Tulpanstigen nr 19.

Tulpanstigen nr 28.

Tulpanstigen nr 24.

Hallonbacken nr 4.

Lista över byggnadernas byggnadsår och arkitekt / byggföretag

Kv. Vitmossan

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1961	Byggingenjör R Ståhl, L Carlsson, Huskvarna
Nr 2	1962	AB Hultsfreds Industrierna
Nr 3	1962	AB Hultsfreds Industrierna
Nr 4	1962	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 5	1962	Småhusbyrån AB Malmö
Nr 6	1962	
Nr 7	1961	Ytonghus, Stockholm
Nr 8	1962	AB Aneby Industrier
Nr 9	1961	Ing R Ståhl, Huskvarna
Nr 10	1961	AB Fogelfors Bruk
Nr 11	1962	AB WST-hus, Forserum
Nr 12	1961	Ribo Hus, Vetlanda
Nr 13	1963	A/B Svenska Trähus, Stockholm
Nr 14	1962	Eksjö-hus
Nr 15	1961	Ytonghus, Stockholm
Nr 16	1961	Hjältevads-Hus Jönköping
Nr 17	1962	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 18	1961	Ing. R Ståhl, Huskvarna

Kv. Vetet

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1964	AB Aneby Industrier
Nr 2	1962	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 3	1962	AB Aneby Industrier
Nr 4	1962	AB Aneby Industrier
Nr 5	1962	Eksjöhus
Nr 6	1962	AB Hultsfreds Industrierna
Nr 7	1961	S. Snöfeldt, Jönköping
Nr 8	1962	Småhusbyrå, Malmö
Nr 9	1964	AB Aneby Industrier
Nr 10	1964	Ing. Bengt Bondesson
Nr 11	1963	Eksjöhus
Nr 12	1962	Eksjöhus
Nr 13	1962	S. Snöfeldt, Jönköping

Kv. Vinden

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1962	
Nr 2	1963	Ing. LB Jakobsson, Habo
Nr 3	1963	Eksjöhus
Nr 4	1963	AB Hjaltevadshus
Nr 5	1962	HSB:s Industrier, AB Borohus
Nr 6	1963	AB WST-hus
Nr 7	1963	Enga Hem AB Myresjöhus
Nr 8	1967	
Nr 9	1963	AB Aneby Industrier
Nr 10	1964	Eksjöhus
Nr 11	1963	AB Ytonghus

Kv. Valvet

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1962	
Nr 2	1963	LB-hus, Bromölla
Nr 3	1963	AB Aneby Industrier
Nr 4	1962	Svenska Teknikhus Aktiebolag, Stockholm
Nr 5	1962	Myresjöhus
Nr 6	1962	AB Aneby Industrier
Nr 7	1962	

Kv. Vägmärket

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1962	AB Hultsfreds Industrierna
Nr 2	1962	Eksjöhus
Nr 3	1963	AB Aneby Industrier
Nr 4	1963	
Nr 5	1964	
Nr 6	1964	AB Aneby Industrier
Nr 7	1963	AB Myresjöhus

Kv. Virket

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1962	Huskvarna Ingenjörbyrå

Nr 2	1962	AB Hultsfreds Industrierna
Nr 3	1961	Ing. R Ståhl, Huskvarna
Nr 4	1963	K E Lindell
Nr 5	1961	AB Hultsfreds Industrierna
Nr 6	1962	AB Aneby Industrier
Nr 7	1963	AB WST-HUS, Forserum
Nr 8	1962	
Nr 9	1962	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 10	1962	Kerstin Lunding
Nr 11	1961	AB Aneby Industrier
Nr 12	1962	
Nr 13	1962	Svenska Teknikhus AB, Stockholm
Nr 14	1962	
Nr 15	1962	J Petersson, Huskvarna
Nr 16	1964	AB Hultsfreds Industrierna
Nr 17	1963	AB Aneby industrierna
Nr 18	1963	Egna Hem AB Myresjöhus

Kvalitéer / värden

Byggnaderna i området är väl anpassade till terrängen och relativt likformigt placerade utmed områdets gator, med mindre trädgårdar mot gatan och följaktligen större mot baksidorna. De är individuellt utformade och uttrycker på många sätt 1960-talets arkitektoniska uttryck och byggt teknik i form av material och prefabricerade byggnadselement som börjar få genomslag allt mer under 1960-talet. Typhuset med dess prefabricerade byggnadselement, uppförda och utformade av typhusfabrikanter, dominerar området påtagligt. Vad som arkitektoniskt visar på 1960-tal i dessa kvarter är framförallt pulpettaken, de plana taken med kraftiga takomfattningar, de osymmetriska och svagt lutande sadeltaken, fasadernas kontrastverkan mellan olika material, exempelvis tegel, trä och puts, fönstrens utformning (1-lufts-fönster i olika storlek och utförande, osymmetriskt tvådelade, tvådelade) och dess osymmetriska placering (vanligt med små 1-lufts-fönster i samband med entréer och andra delar som är i behov av dagsljus), enkelt järnsmide i samband med balkonger och entrétrappor samt enkla dörrar i träutförande med fönsterinfattningar. Garagen är till stor del sammanhängande med huvudbyggnaden eller placerad i källarplan.

Intressant är att den höga bostadslösheten som rådde under 1960-talet sökt lösas, även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökade betydelse via garagen och väl tilltagna garageinfarter. Detta är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även dessa kvarters del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, med dess tankar om ett området med flera funktioner, boende av olika former, arbete och service. Här uttrycks egnahemsbebyggelse, enligt 1959 års stadsplan.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring eller annan utveckling av bebyggelsen i dessa kvarter bör varje byggnads karaktärsdrag, enligt de för 1960-talet karaktäristiska uttryck som nämnts under föregående rubrik, beaktas.

Värt att beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling av dessa kvarter är även dess roll som egnahemsbebyggelse i Ekhagen som helhet, utifrån stadsplanen som antogs 1959 samt de samhällshistoriska intressen som nämnts under föregående rubrik, angående bostadssituationen och bilens ökande betydelse.

Småhusområdet – VästraEkhagen

Småhusområdet – Västra Ekhagen

Detta område på Ekhagen är beläget väster om Nässjövägen och bebyggelsen i denna del består av radhus, fristående enbostadshus i grupphusformation samt individuellt utformade fristående enbostadshus. I hela området är marken sluttande mot nordväst, vilket ger utsikt över Vättern och stora delar av Jönköping.

Biltrafiken leds in i området via gator som omsluter delområdena i området som i sin tur leder in biltrafiken till respektive enbostadshus via återvändsgator. Inom området leds gång- och cykelvägar till stor del separerade från biltrafiken. Radhusområdet i norra delen innehar en mycket strikt trafikseparering där biltrafiken leds in till ett centralt beläget parkeringshus.

Den dominerande delen av bebyggelsen är uppförd under senare delen av 1960-talet och med ett helt grupphusområde som uppfördes mellan 1970-71.

Karta som visar bebyggelsen byggnadsår – Västra Ekhagen.

■ 1900-1949 ■ - 50 ■ - 60 ■ - 70 ■ - 80

Kvartersregister

Väpplingen, Varvet,
Vattenspegeln

s. 76

Väktaren, Vargungen,
Vagnslyktan, Vargskinnnet,
Vårfågeln, Vargjägaren,
Väringen, Valrossen

s. 79

Vadstället, Vadfiskaren,
Vadarfågeln

s. 82

Kv. Väpplingen, Varvet, Vattenspegeln

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Väpplingen 2-49, Varvet 1, Vattenspegeln 2-27.

Gatuadress: Örtavägen 11-127.

Byggnadsår: 1967.

Arkitekt/Byggföretag: HSB Riksförbund, villaavdelningen, Sthlm.

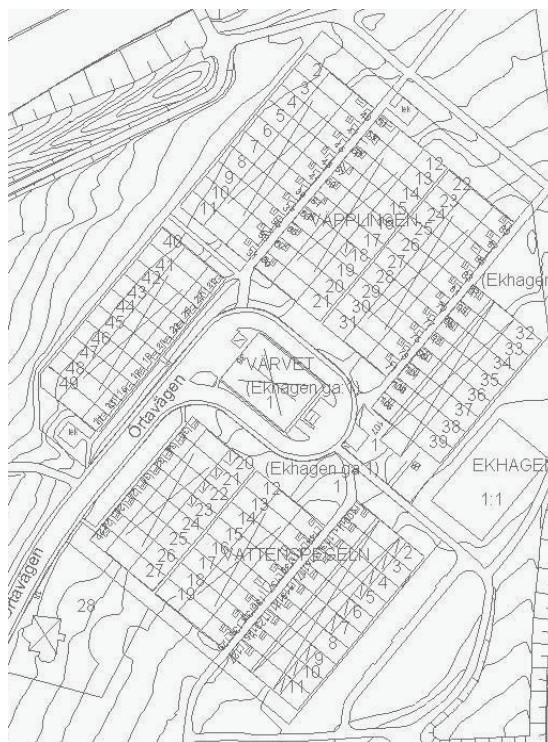
Hustyp: Radhus - Souterräng.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Dessa radhuslängor är placerade på sluttande mark mot nordväst. Trafiksepareringen är mycket konsekvent utförd. Centralt ligger ett parkeringshus, vilket omfattas av Örtavägen. Från Örtavägen leds gång- och cykeltrafiken in till radhusen (bild 4, 6 och 7). Gällande planer för kvarteren fastställdes 1965 och 1968 (FII543, EII576), som i huvudsak styr formen av boende – radhus eller fristående hus och –68 tillkom en komplettering av ytterligare parkeringsmöjligheter i form av det centralt belägna parkeringsdäcket.

Radhusen är uppförda 1967 och tillsammans skapar de en arkitektonisk helhet. Byggnaderna har pulpettak beklädda med takpapp. Taken har kort takavslut bestående av svartmålad plåt. Fasaderna är till stor del klädda med kalksandsten (mexitegel). Radhusens övre plan har ett utskjutande parti i slutningens riktning och i samband med detta ges en helt indragen balkong samt ett fönsterparti. Några fastigheter har byggt till ett burspråk. Fasaden gällande detta utskjutande parti är klädd med liggande och stående träpanel, rödmålade. Även de små förrådsbyggnaderna, som återfinns på respektive framsida, är klädda med träpanel och målade i gult, blått och rött. Souterränggrunderna är i ljust puts. Fönstren är i 1-luftsutförande, vitmålade träbågar. Dörrarna domineras av behandlade trädörrar med intilliggande fönsterparti (bild 5). Parkeringshusets övre del består av röd – aprikost målad betong som sammankopplas med det nedre ljust bemålade betongelementen, via en träspaljéfasad. Inga större ändringar har skett gällande dessa radhus. Renoveringar och mindre ändringar har utförts, men i dess helhet så är radhuskomplexets ursprungliga karaktär väl bibehållen.

Situationsplan över kvarteren Väpplingen, Varvet, Vattenspegeln.

Bild 1, Översikt över radhuslängorna längs Örtavägen

Bild 2, Örtavägen 91-105.

Bild 3, Örtavägen 69.

Bild 4, Örtavägen 11-19.

Bild 5, Örtavägen 83.

Bild 6, Parkeringshuset från nordöst.

Bild 7, Parkeringshuset från sydväst.

Gång- / Cykelväg som leder genom kvarteren.

Kvalitéer / värden

Dessa kvarter innehåller karaktäristiska inslag från andra hälften av 1960-talets bostadsbyggande både vad gäller planeringsstrukturen och arkitektoniskt.

Planeringsstrukturen med trafikseparering som förtecken är ett exempel på detta, där biltrafiken strikt avdelas från radhusen och de små gång- och cykelvägarna som leder fram till dessa. Parkeringsplatsfrågan har lösts genom ett centralt placerat parkeringshus, där alla boende har tillgång till parkering. Detta är samhällshistoriskt intressant då bilen fick allt större genomslag i under 1960-talet, vilket bland annat uttrycktes via planeringen av bostadsområden.

Radhusen utgör tillsammans en arkitektonisk helhet, vilken framför allt skapas av pulpettaken, de enkla kubiska formerna med funktionalistiska inslag, de utskjutande balkong/fönsterpartierna klädda i träpanel, förrådens, skärmtakens och skorstenarnas återkommande utformning och placering samt den likformigt återkommande kontrastverkan i fasaderna mellan mexitegel och trä, med vilket man ville skapa kontraster mellan slutna (tegel) och öppna (trä) fasadytor, därför träfasaderna ofta ses i samband med fönsterpartier, balkonger och uteplatser. Här är det likformigheten som är av central betydelse.

Arkitektoniska uttryck som dessa radhus uttrycker, enligt 1960-talets ideal, är pulpettaken, tegel- och träfasadpartier i kombination för att skapa kontrastverkan, de enkla och kubiskt utformade byggnadskropparna med funktionalistiska inslag, fönstrens osymmetriska placering men med återkommande utformning och placering och dess träbågar samt enkla entréer med skärmtak och enkla trädörrar med fönsterinslag.

Riktlinjer

Planeringsmässigt är det främst trafiksepareringen, med det centrala parkeringshuset och de små gång- och cykelvägarna som leder in till bostäderna, som bör beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling av området.

De arkitektoniska uttryck som skapar den helhetsverkan som nämns under föregående rubrik, där likformigheten är av central betydelse, bör beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling av kvarteren. Några fastigheter har byggt till i form av burspråk i de utskjutande partierna i fasaderna mot nordväst. Detta bryter mycket tydligt helhetsverkan och bör ej fortsättningsvis eftersträvas. Vidare har även entréerna med dess enkla skärmtak byggts till och utsmyckats kraftigt, vilket bryter mot byggnadernas karaktärsdrag och dess helhetsverkan. Ej heller detta bör eftersträvas fortsättningsvis. Med fördel utformas alltså ändringar överrensstämmande med övriga byggnader inom dessa kvarter

Arkitektoniska uttryck, som benämnts som typiska för 1960-talet, under föregående rubrik, bör beaktas vid underhåll, förändring och annan utveckling.

Vidare är det av vikt att ta med kvarterens del i Ekhagen som helhet, enligt stadsplanen som antogs 1959, vilken innebar olika former av boende. Dessa kvarter utgör en del av de så kallade egnahemsområdena.

Karta som visar kvarterens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Väktaren 2-5
Vargungen 2-4, Vagnslyktan 2-9, Vargskinnet 2-9, Vårfågeln 2-7, Vargjägaren 2-9, Väringen 2-4, Valrossen 2-7.

Gatuadress: Pilörtsbacken 1-8, Svalörtsbacken 1-7, Gåsörtsbacken 2-6, Älgörtsbacken 1-7, Ullörtsbacken 1-8, Fingerörtsbacken 1-7.

Byggnadsår: 1970-71.

Arkitekt/Byggföretag: HSB Riksförbund, villa avdelningen, Sthlm.

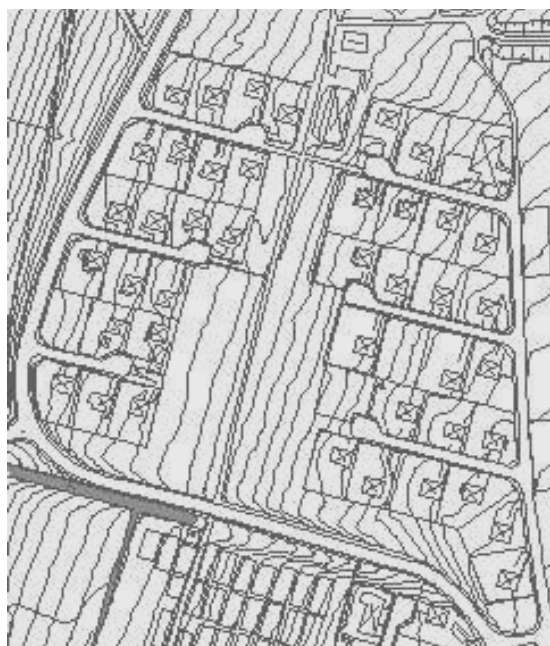
Hustyp: Fristående enbostadshus - souterräng - grupphusområde.

Karaktärsdrag

Bebyggelse

Grupphusområdet ligger i en sluttning mot nord-väst. Bebyggelsen består av friliggande enbostadshus i souterrängutförande. Biltrafiken leds in till dessa bostadshus via korta återvändsgator och varje fastighet har ett garage i respektive byggnad med tillhörande parkeringsplats. I syd-nordlig riktning går ett grönområde genom kvarteren och i samband med detta grönområde en gång- och cykeltväg helt separerad från biltrafiken, som istället leds runt kvarteren. Gällande plan för dessa kvarter fastställdes 1965 (F II 543).

1970-71 uppfördes bebyggelsen, i ett likformigt utförande enligt en strikt kubisk utformning med funktionalistiska inslag. Taken är flacka pulpettak, klädda med takpapp och enkla takavslut i form av koppar- eller plåtbleck. Fasadmaterialen består genomgående av kalksandsten (mexitegel) samt liggande eller stående träpanel i fasaderna mot nord-väst, i samband med balkonger, fönsterpartier och uteplatser ut mot utsikten över Jönköping och Vättern. Dagens utförande överensstämmer till viss del med det som uttrycks via nybyggnadskartor. Fasadmaterialen benämns som stående och liggande träpanel samt huggen kalk- /sandsten. Det som byggts om och förändrats kraftigast vad gäller detta grupphusområde är balkongerna, som ursprungligen varit helt indragna. I området har även uteplatser vanligen utökats och inhägnats mer eller mindre. Fönstren är odelade trä- eller aluminiumbågar och är placerade i grupper, som bildar en horisontell verkan i fasaderna. Souterränggrunderna är huvudsakligen slätputsade i ljus gråblå ton. Garagen är lätt utskjutande med plant utskjutande tak vars förlängning bildar ett skärmtak över entréerna (bild 3, 5 och 8).

Situationsplan över kvarteren Väktaren, Vargungen, Vagnslyktan, Vargskinnet, Vårfågeln, Vargjägaren, Väringen, Valrossen.

Bild 1, Fingerörtsbacken nr 5.

Bild 2, Pilörtsbacken nr 2 och 4.

Bild 3, Ullörtsbacken nr 3.

Bild 4, Svärdliljevägen nr 1.

Bild 5, Pilörtsbacken nr 3.

Bild 6, Fingerörtsbacken.

Bild 7, Ullörtsbacken nr 1.

Bild 8, Pilörtsbacken nr 1.

Kvalitéer / värden

Trafikplaneringen ansluter i hög grad till Ekhagen i övrigt, med korta återvändsgator som leder in biltrafiken till bostäderna samt ett grönområde, som delar av kvarteren i nord-sydlig riktning, med tillhörande gång- och cykelväg helt separerad från biltrafiken.

Intressant är att den höga bostadslösheten sökt lösas, även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökande betydelse, vilket är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även dess del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, vilken bland annat innebär olika boendeformer, där dessa kvarter utgör en form av egnahemsboende.

Dessa likformigt utformade byggnader ligger relativt glest placerade i en grönskande omgivning och detta tillsammans med den sluttande terrängen och pulpettaken i motsatt vinkel gör att de ljusa kubiskt utformade byggnaderna väl kontrasterar mot terrängen och tillsammans utgör de en effektfull arkitektonisk helhet. Denna helhetsverkan utgörs framför allt av de kubiska byggandskropparna enligt funktionalismen, pulpettaken, de mer slutna stenklädda fasaderna i kontrast mot träfasaderna i samband med balkonger, uteplatser och sammanhängande fönsterpartier, fönstrens återkommande placering och utformning, de utskjutande garagen och skärmtaken i samband med entréerna.

Kalksandstenen som brukar kallas mexitegel är en karaktäristisk fasadbeklädnad, enligt 1970-talets arkitekturideal. Även helt indragna balkonger, vilket dessa byggnader haft ursprungligen, är tillhörande 1970-talets fasaduttryck. I övrigt ansluter dessa byggnader rent arkitektoniskt fortfarande till stor del till 1960-talets pulpettak, kontrastverkan mellan tegel och träfasader, asymmetriskt placerade fönster som skapar en horisontell eller vertikal verkan i fasaden, skärmtak och små fönster i samband med entréerna.

Riktlinjer

Värt att beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling av bebyggelsen inom dessa kvarter bör den, under föregående rubrik, nämnda planeringsstrukturen och arkitekturens 1960- och 70-tals karaktärsdrag beaktas. Planeringsmässigt är det främst trafiksepareringen, i form av de korta återvändsgatorna som leder in biltrafiken och grönområdet med gång- och cykelvägen som går genom kvarteren, som bör beaktas. Vidare är det av vikt att ta med kvarterens del i Ekhagen som helhet, enligt stadsplanen som antogs 1959.

Arkitektoniska uttryck, som benämnts som typiska för 1960- och 70-talet under föregående rubrik, bör beaktas vid underhåll, förändring och annan utveckling. Med fördel utformas underhållsåtgärder, ändringar och annan utveckling överrensstämmande med övriga byggnader inom dessa kvarter för att på så sätt bibehålla den arkitektoniska helhetsverkan som definieras under föregående rubrik.

Kv. Vadstället, Vadfiskaren, Vadarfågeln

Karta som visar kvarterens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vadstället 1-3, Vadfiskaren 1-10, Vadarfågeln 1-11.

Gatuadress: Gulsporrsvägen 2-18 (jämna nr), Kattfotsvägen 3-13, Smultronvägen 1-5 samt Tallörtsbacken 3.

Byggnadsår: 1966-1969 (även inslag av 1950-, 70- och 80-tal samt enstaka äldre byggnader).

Arkitekt/Byggföretag: Typhusföretag dominerar, några enskilda arkitekter finns även representerade, se följande lista nedan.

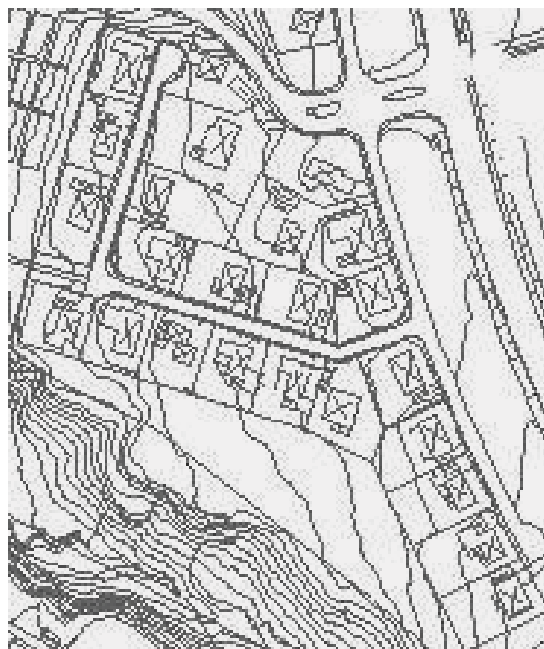
Hustyp: Fristående enbostadshus – individuellt utformade.

Karaktärsdrag

Bebyggelse

Biltrafiken leds in till dessa tre kvarter via en lång återvändsgata i vinkel. Byggnaderna i området är relativt likformigt placerade utmed områdets gator. Bebyggelsen består av fristående enbostadshus som är individuellt utformade och merparten av dessa är uppförda mellan 1966-69, men inslag finns från sent 50-tal, 70-tal, 80-tal samt tidigt 1900-tal. Ca hälften av bebyggelsen är utformade av typhusfabrikanter, exempelvis Aneby Industrier, Gullringshus AB, AB Myresjöhus och AB Fogelfors Bruk mm, se listan nedan. Gällande plan för dessa kvarter fastställdes 1965 (F II 543).

Kvarteren innehåller byggnader både med traditionella uttryck och andra mer moderna och funktionalistiska inslag, exempelvis takens utformning. I dessa kvarter finns traditionella, svagt lutande, osymmetriska eller valmade sadeltak, pulpettak eller plana tak med kraftig takomfattning. Gult och rött tegel dominerar som fasadmateriäl, inslag av liggande eller stående träpanel i samband med fönster, dörrar, takomfattningar samt garage finns, även ljus kalksandsten (mexitegel) representeras i kvarteren. Fönstren domineras av odelade fönster i olika utförande, exempelvis stående eller kvadratiska samt tvådelade, symmetriskt eller osymmetriskt. Valmade sadeltak och mexitegel ses här på byggnader uppförda under slutet av 1960-talet och 1970-tal.

Situationsplan över kvarteren Vadstället, Vadfiskaren, Vadarfågeln.

Bild 1, Kattfotsvägen nr 13.

Bild 2, Gulsporrsvägen nr 10.

Bild 3, Gulsporrsvägen nr 14.

Bild 4, Kattfotsvägen nr 5.

Bild 5, Gulsporrsvägen nr 12.

Bild 6, Gulsporrsvägen nr 16.

Bild 7, Kattfotsvägen nr 3.

Bild 8, Gulsporrsvägen nr 6.

Bild 9, Kattfotsvägen nr 8.

Lista över byggnadernas byggnadsår och arkitekt / byggföretag

Kv. Vadarfågeln

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1959	
Nr 2	1966	Reed Andersson Ark SAR
Nr 3	1967	Bengt Bondesson
Nr 4	1968	
Nr 5	1968	MAA Niels Vognsen
Nr 6	1966	Bengt Johansson
Nr 7	1967	AB Aneby Industrier
Nr 8	1967	Gullringshus AB
Nr 9	1967	Gullringshus AB
Nr 10	1966	Stig Bellfors
Nr 11	1966	K Restell

Kv. Vadfiskaren

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1982	
Nr 2	1929	
Nr 3	1967	Ing. Olof Persson
Nr 4	1909	
Nr 5	1968	
Nr 6	1967	C Meisel
Nr 7	1966	AB Aneby Industrier
Nr 8	1966	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 9	1972	AB Anebyhus
Nr 10	1976	Hjältevadshus Ind AB

Kv. Vadsället

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	1969	AB Fogelfors Bruk
Nr 2	1966	Egna Hem AB Myresjöhus
Nr 3	1966	AB Hultsfreds Industrierna

Kvalitéer / värden

Byggnaderna i dessa kvarter är individuellt utformade och uttrycker på många sätt 1960-talets arkitektoniska uttryck och byggteknik i form av material och prefabricerade byggandselement som allt mer börjar få genomslag under 1960-talet. Vad som arkitektoniskt visar på 1960-tal i dessa kvarter är framförallt pulpettaken, de plana taken med kraftiga takomfattningar, de osymmetriska och svagt lutande sadeltaken, fasadernas kontrastverkan mellan tegel och partier i trä, fönstrens utformning (1-lufts-fönster i olika storlek och utförande, osymmetriskt tvådelade, tvådelade) och dess osymmetriska placering (vanligt med små odelade fönster i samband med entréer och andra delar som är i behov av dagsljus) samt enkla dörrar med fönsterinfattningar. Garagen är till stor del sammanhängande med huvudbyggnaden och har även de vanligen enkla dörrar i träutförande. Även senare delen av 1960-talet och början av 1970-talet uttrycks i området via valmade sadeltak klädda med mörkt tegel, fasader klädda med ljus kalksandsten och mörkbrunt målade fönsterbågar i trä.

Intressant är att den höga bostadslösheten som rådde under 1960-talet sökt lösas, även genom småskalig bebyggelse, vilket ofta förbises och glöms bort i skuggan av de storskaligare hyreshusområdena. Här uttrycks även bilens ökade betydelse via garagen och väl tilltagna garageinfarter, vilket är av samhällshistoriskt intresse. Värt att nämna här är även dessa kvarters del i området Ekhagen som helhet, med utgångspunkt i stadsplanen från 1959, med dess tankar om ett området med flera funktioner, boende av olika former, arbete och service. Här uttrycks boende i form av egnahem.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring eller annan utveckling av bebyggelsen i dessa kvarter bör varje byggnads karaktärsdrag, enligt de för 1960-talet och 70-talet karaktäristiska uttryck som nämnts under föregående rubrik, beaktas.

Värt att beakta vid underhåll, ändring och annan utveckling av dessa kvarter är deras del i området Ekhagen som helhet, utifrån stadsplanen som antogs 1959 i form av egnahemsboende. Vidare bör även samhällshistoriska intressen som nämnts under föregående rubrik, gällande att den då rådande bostadssituationen och bilens ökande betydelse beaktas.

Kattfotsvägen nr 13 är en mycket välbevarad byggnad uppförd 1959 värd lite extra uppmärksamhet. Byggnaden uttrycker mycket tydligt de arkitektoniska ideal som rådde i skiftet mellan 1950- och 1960-talet, t ex osymmetriskt sadeltak både gällande huvudbygganden och garaget, vilket är halvt förskjutet sammanhängande med huvudbyggnaden, grönt taktegel som kan tänkas utgöra ett försök att göra intryck av koppartak, fasadmateriäl i form av rött tegel och garaget med vitmålad liggande träpanel, fönstren består av osymmetriskt tvådelade fönster och odelade fönster med vitmålade träbågar samt färgmålade dörrar i träutförande.

Söder om Ekhagsringen...

...sent 1990-tal och 2000-tal

Söder om Ekhagsringen

Söder om Ekhagsringen har området Ekhagen utökats via bostäder under mitten av 2000-talet.

Trafikplaneringen är inte fullt lika konsekvent som i övriga Ekhagen. Trafikseparering är något som tidigare präglat Ekhagen, där gång- och cykelleder strikt separerats från biltrafiken och gärna i samband med grönstråk. Denna funktionsseparering finns inte i dessa kvarter.

Bebyggelsen är uppförd under mitten av 2000-talet och består av hyreshus, individuellt utformade enbostadshus och kedjehus. Byggtekniken avseende prefabricerade byggnadselement, som fick sitt genombrott under 1960-talet då Ekhagen byggdes ut, kan sägas här ha fått sin fortsättning.

Markförhållandena vad gäller grönstruktur och byggnadernas placering i terrängen och i förhållande till gatorna är svårt att bedöma då många av dessa kvarter fortfarande är under uppbyggnad.

De nyare områdenas placering i Ekhagen.

Byggnadsår för respektive byggnad i berörda kvarter.

■ 1990-tal ■ 2000-tal □ 2004 och framåt...

Kvartersregister

Veronikan, Vildblomman.

s. **90**

Vitpepparn, Vitlöken,
Vaniljen, Videt,
Vaxbönan, Vickern,
Vädden, Vitklöver.

s. **93**

Vättersen

s. **95**

Vitpepparn

s. **97**

Vyn

s. **99**

Kv. Veronikan, Vildblomman

Karta som visar kvarterens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Veronikan 1-10, Vildblomman 1-10.

Gatuadress: Röllekestigen 1-20.

Byggnadsår: 1998-2001.

Arkitekt/Byggföretag: Typhusföretag, exempelvis: Villa Nordic, Trivselhus och Anebyhus.

Hustyp: Fristående enbostadshus - typhuskaraktär.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Dessa flerfamiljs- och enbostadshus ligger utmed den tvådelade säckgatan Röllekestigen som går parallellt utmed Ekhagsringens sträckning söder om just Ekhagsringen. Husen är regelbundet placerade utmed denna gata. Gällande planer för området fastställdes 1997 och 1999 (DP 970828 och DP 990121).

Merparten av byggnaderna domineras av typhuskaraktär, vilka uppförs genom prefabricerade byggnadselement. De fastigheter som det finns uppgifter om i bygglövsregistret är uteslutande typhus, utformade och byggda av exempelvis Trivselhus (Korsberga), Villa Nordic (Stockaryd), Ekjöhus och Anebyhus. Taken domineras av svagt lutande sadeltak, med inslag av valmade sadeltak och taksprång. Taken är huvudsakligen klädda med tegel, rött eller svart. Det finns även inslag av frontespiser och kraftigt utskjutande takgesimser, vilket anknyter till klassicistiska uttryck och till medelhavsområdet. Fasaderna domineras av trä och puts, ljusst färgsatta. Merparten av fönstren är 1-lufts-fönster med lösa spröjs. Bågformade fönster i samband med taksprång är vanligt förekommande och för tankarna till traditionell svensk trähusarkitektur. Balkongräcken finns i olika träutförande och järnräcken. Grunderna utgörs till stor del av gjutna betongplattor.

Situationskarta över kvarteren Vildblomman och Veronikan.

Röllekestigen...med nr 1 i förgrunden.

nr 20.

nr 6.

nr 17.

nr 14.

Kvalitéer / värden

Kvarteren utgör en senare utveckling av Ekhagen och dessa bostadshus ligger i anslutning till småhusområdet på andra sidan Ekhagsringen. Vad som skiljer dessa byggnader från intilliggande småhus, huvudsakligen från 1960-talet, är den större skalan och det arkitektoniska uttrycket. Byggnadsproduktionen med prefabricerade byggnadselement har utvecklats vidare under dessa tre decennier. Det arkitektoniska uttrycket enligt sent 1990-tal och tidigt 2000-tal innebär svagt lutande sadeltak, med taksprång eller valmade sadeltak även de med taksprång eller frontespis. Fönstren är odelade och försedda med lösa spröjs. De är även relativt stora och många till antalet. Bågformade fönster i samband med taksprångens / frontespisarnas gavelspetsar är vanligt förekommande. Balkongerna är många och stora till ytan och dess räcken består av trä eller järnsmide. Dessa typhus från sent 1990-tal till tidigt 2000-tal har tagit upp formspråk från traditionell svensk trähusarkitektur och har även inslag från medelhavsområdet. Den svenska trähusarkitekturen illustreras via ljust målad träpanel, spröjsade och bågformade fönster samt verandor mm. Medelhavsområdet avspeglar sig i denna arkitektur via ljust färgsatt puts, svagt lutande valmade sadeltak med kraftigt utskjutande takfot, frontespiser och balkongräcken i järn.

I denna del av Ekhagen har man tillfört området nutidens typhuskaraktär från sent 1990 till 2000-tal. Det kan ses som en lämplig fortsättning på det, under 1960-talet, påbörjade byggandet med prefabricerade byggnadselement.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändringar och annan utveckling av området bör man beakta varje byggnads karaktärsdrag, enligt 1990-talets och 2000-talets typhuskaraktär som definierats under föregående rubrik. Det är även önskvärt att områdets relation med det övriga småhusområdet i 1960-talets Ekhagen tas med i åtanke, vad gäller vidareutveckling av kvarteren så att de på ett lämpligt sätt utgör ett avläsbart tillskott gent emot intilliggande 1960-tals bebyggelse, dock utan att helt dominera stadsbilden.

Lista över byggnadernas byggnadsår och arkitekt / byggföretag

Kv. Veronikan

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	2000	Willa Nordic
Nr 2	1999	
Nr 3	2000	Myresjöhus
Nr 4	1999	Trivselhus
Nr 5	1999	Willa Nordic
Nr 6	1998	Anebyhus
Nr 7	1999	Arkitektkontoret vi ritar, Bankeryd.
Nr 8	1999	Yossi Åkerlund – Svède.
Nr 9	2000	Trivselhus
Nr 10	1999	Anebyhus

Kv. Vildblomman

Fastighetsnummer	Byggnadsår	Arkitekt / Byggföretag
Nr 1	2001	Lövsta Trähus.
Nr 2	2001	Trivselhus.
Nr 3	2001	Arkitekten i Vätterstad AB.
Nr 4	2001	Arkitektkontoret vi ritar, Bankeryd.
Nr 5	2000	Anebyhus
Nr 6	2000	Eksjöhus
Nr 7	2001	Mjöbäcks Villan.
Nr 8	2000	Anebyhus.
Nr 9	2001	
Nr 10	2001	

Kv. Vitpepparn, Vitlöken, Vaniljen, Videt, Vaxbönan, Vickern, Vädden, Vitklövern

Karta som visar kvarterens läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vitpepparn 1-3, Vitlöken 1-4, Vaniljen 1-5, Videt 1, Vaxbönan 1-4, Vickern 1-8, Vädden 1-5, Vitklövern 1-5.

Gatuadress: Rosmansvägen 1-34, Kumminvägen 1-8.

Byggnadsår: 2000-tal.

Arkitekt/Byggföretag: uppgifter saknas.

Hustyp: Fristående enbostadshus.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Dessa kvarter innehåller fristående enbostadshus och bebyggelsen är relativt regelbundet placerad utmed Rosmansvägen som leder trafiken runt i området bokstavligt talat med sin form av en slutande cirkel. Kumminvägen är däremot en säckgata. Gällande plan för kvarteren fastställdes 2002 (DP021219/A).

Kvarterens bebyggelse domineras av typhuskaraktär. Byggnadernas utformning kan delas in två grupper; den ena gruppen har en mer traditionell typhuskaraktär och den andra har ett mer modernistiskt utförande. De mer traditionella byggnaderna har sadeltak med taksprång i samband med entrén. Fasaderna är klädda med ljus målad träpanel och fönstren är odelade med lösa spröjsar. Vanligt förekommande är de bågformade fönstren i samband med de utskjutande taksprångens gavelspetsar, vilka anknyter till traditionellt svenskt trähusbyggande. Andra byggnader i området bär på ett mer modernistiskt uttryck, med funktionalistiska inslag. De har mycket varierande takutformning i form av kombinerade sadel- och pulpettak. Fasaderna är i puts eller trä, kombinerat eller var för sig. Fönstren är enligt 1-luftsutförande och fönstertyorna är ofta stora och dessa fönster är oftast högt stående eller små och liggande, vilket ger såväl en vertikal som en horisontell strävan i fasaderna. Huvudsakligen är byggnaderna uppförda på en gjuten betongplatta.

Situationskarta över kvarteren Vitpepparn, Vitlöken, Vaniljen, Videt, Vaxbönan, Vickern, Vädden, Vitklövern.

nr 24.

nr 17.

nr 32.

nr 22.

nr 26.

nr 20.

Kvalitéer / värden

I denna del av Ekhagen har man tillfört området nutidens typhuskaraktär (2000-tal). Det kan ses som en lämplig fortsättning på det, under 1960-talet, påbörjade byggandet med prefabricerade byggnadselement i Ekhagens tidigare egnahemsområden.

Vad som är typisk för dessa villor uppförda under första delen av 2000-talet är de varierande takutformningarna med kombinerade sadeltak och pulpettak i olika vinklar. Fasaderna domineras av puts och trä i kombination eller var för sig. Träfasadpartierna, i samband med fönsterpartier på i övrigt putsade byggnader, består ofta av fernissade trätor ofta i form av liggande träpanel (fjällpanel). Fönstren är ofta odelade och fönsterpartierna är vanligen stora och högt stående genom fasaderna. Små liggande 1-lufts-fönster är även frekvent förekommande. De liggande eller stående fönstren bildar vertikal eller horisontell strävan i fasaderna. Grunden är huvudsakligen en gjuten betongplatta. De mer traditionella byggnadernas karaktäristiska arkitektoniska uttryck består av sadeltak med taksprång vanligen i samband med entrén, fasadbeklädnad med ljust målad träpanel och fönstren är odelade med lösa spröjsar. Vanligt förekommande är även de bågformade fönstren i samband med de utskjutande taksprångens gavelspetsar, vilka anknyter till traditionell svensk trähusarkitektur.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändringar och annan utveckling av området bör man beakta varje byggnads karaktärsdrag, enligt 2000-talets karaktärsdrag som definierats under föregående rubrik, Kvalitéer / värden. Det är även önskvärt att områdets relation med Ekhagens intilliggande tidigare bebyggelse (1960-tal) finns med i åtanke vad gäller vidareutveckling av dessa kvarter så att detta på ett lämpligt sätt utgör ett avläsbart tillskott gentemot intilliggande 1960-tals bebyggelse, dock utan att helt dominera stadsbilden. Samtidigt som Ekhagen enligt 1960-talets stadsplanering och byggande även fortsättningsvis bör vara avläsbart.

Kv. Vätterosen

Karta som visar kvarterets läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vätterosen 1-10.

Gatuadress: Kamomillbacken 29-47.

Byggnadsår: 2004-5.

Arkitekt/Byggföretag: Uppgift saknas.

Hustyp: Kedjehus - souterräng.

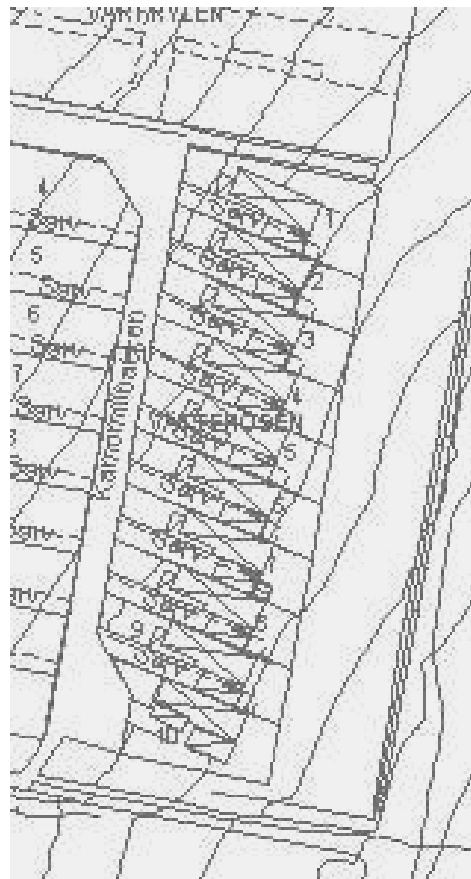
Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Trafiken till kvarteret leds in via säckgatan Kamomillbacken och dess kedjehus är placerade lätt vinklade i förhållande till gatan, vilket gör att byggnadskropparna blir lätt förskjutna i förhållande till varandra. Byggnadernas vinklade placering löper med markens sluttning mot nordväst, vilket även ger byggnadernas delvisa souterrängutförande. Gällande plan för kvarteren fastställdes 2002 (DP021219/A).

Byggnadskropparna är strikt kubiska med funktionalistiska förtecken, enligt 1940-talets nyrealism. Kedjehusen har flacka sadeltak med utskjutande takfot och är klädda med röd takpapp. I samband med balkongerna, som löper längs gavlarna mot gatan samt stor del av långsidorna mot sydväst, utgörs balkongernas tak av det utskjutande sadeltaket. Sadeltaken blir inte osymmetriska på grund av att fasaden mot sydväst är indragen i samband med balkongerna. Under varje balkong ut mot gatan är en uteplats placerad och är följaktligen försedd med tak i form av balkongernas golv. Fasaderna är putsade ljus gråa. Fönstren är perspektivfönster i olika utförande, exempelvis runda. Fönstertyorna in mot den "egna" gården och parkeringsplatsen är stora, medan fasaden mot grannen är helt sluten.

Byggnaderna bildar tillsammans en mycket tydlig och effektfull arkitektonisk helhet.

Situationsplan över kvarteret Vätterosen.

Översikt av kedjehusen längs Kamomillbacken.

Kamomillbackens kedjehus...

Kvalitéer / värden

Kedjehusen visar ett modernt exempel på hur man idag har återkopplat till 1940-talet, då funktionalistiska förtecken rådde, men med nationell prägel delvis på grund av krigets begränsande effekt på tillgång till material, men även som en reaktion mot funktionalismens likriktning. Man ville skapa sig en nationell identitet mitt i krigets fasor. Därav försvenskade man funktionalismen med tegelklädda sadeltak och mer traditionellt symmetrisk fönsterplacering och dess utförande var huvudsakliga i form av tvådelade fönster. Det som fysiskt återkopplar till detta återgivna resonemang är de flacka sadeltaken med röd takpapp, de strikta kubiska byggandskropparna, den ljust putsade fasaden, 1-lufts-fönster som ger en känsla av tvådelade (dock i större skala än under 40-talet) samt det lilla runda fönstret som återkopplar till funktionalismen. Detta är mest intressant ur arkitekturhistoriskt perspektiv och tillsammans utgör dessa kedjehus en arkitektonisk helhet. Det som utgör denna helhet är den återkommande utformningen och placeringen av sadeltaken, de kubiska ljust putsade byggnadskropparna med de indragna partierna i samband med balkonger och entréer, fönstren, dörrarna samt balkongerna och dess uteplatser med tillhörande staket.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring och annan utveckling av området bör framför allt kedjehusens arkitektoniska helhetsverkan tas i beaktande, då ett likformigt utförande med fördel bör eftersträvas och gällande vad som fysiskt utgör denna helhet idag se under föregående rubrik. Värt att beakta här är även de arkitektoniska uttryck som återger dagens tolkning av 1940-talets nyrealism, se under föregående rubrik.

Karta som visar fastigheternas läge i Ekhagen.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vitpepparn 4-12.

Gatuadress: Kamomillbacken 8-24.

Byggnadsår: 2005.

Arkitekt/Byggföretag: Uppgift saknas.

Hustyp: Parhus / Kedjehus.

Karaktärsdrag

Bebyggelsen

Trafiken till dessa fastigheter leds in via säckgatan, Kamomillbacken. Dessa byggnader är under uppbyggnad och bildar en homogen länga utmed Kamomillbacken. Enligt planen skall det här uppföras parhus eller kedjehus och souterrängvåning om marken så tillåter. Helt enligt planen har byggnaderna en souterrängvåning. Gällande plan för kvarteren fastställdes 2002 (DP021219/A).

Byggnaderna uttrycker typhuskaraktären, enligt 2000-talets formideal. De har pulpettak och fasaderna är klädda med slät träpanel. Fönstren består av perspektivfönster i olika utförande, exempelvis smalt stående, lågt liggande, små kvadratiska och höga stående mm. Gavlarna mot väster är försedda med balkong samt underliggande uteplats. Balkongernas räcken består av genomsläppliga metallräcken.

Byggnaderna bildar tillsammans en mycket tydlig och effektfull arkitektonisk helhet.

Situationsplan över dessa fastigheter.

Kamomillbacken 8.

Kamomillbacken 18, 20, 22...

Kvalitéer / värden

Tillsammans kommer dessa byggnader att utgöra en arkitektonisk helhet och vad som utgör denna helhet är den återkommande utformningen och placeringen av pulpettaken, de kubiska ljusst träpanelsklädda byggnadskropparna, fönstren, dörrarna samt balkongerna och dess uteplatser. Likformigheten är central, för att denna effektfulla arkitektoniska helhet skall kunna uttryckas.

Det som framför allt uttrycker byggnadernas typhuskaraktär enligt 2000-talet är pulpettaken, de slätt utformade fasaderna, fönstrens varierande utformning i både lågt liggande och högt stående utförande och väl tilltagna 1-lufts-fönster som näst intill är löpande genom hela fasaden.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändring och annan utveckling av området bör framför allt längans arkitektoniska helhetsverkan tas i beaktande. Ett likformigt utförande bör med fördel eftersträvas gällande vad som fysisk utgör denna helhet, se under föregående rubrik. Även de karaktäristiska uttryck som 2000-talets typhus innebär, vilka benämns under föregående rubrik, bör beaktas vid underhåll, ändring och annan utveckling av dessa fastigheter.

Karta som visar kvarterets läge.

Faktaruta...

Fastighetsbeteckning: Vyn 1.

Gatuadress: Elektravägen 1, 3, 5, 7.

Byggnadsår: 2005.

Arkitekt/Byggföretag: Uppgift saknas.

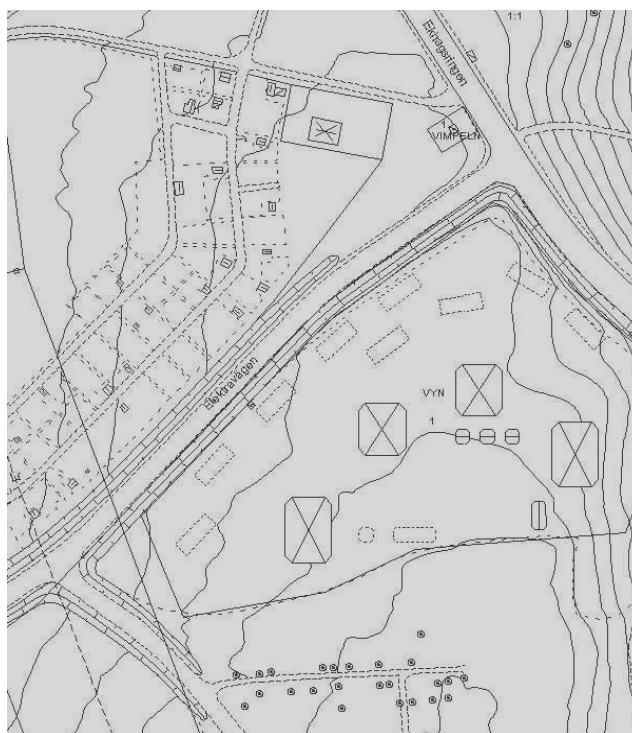
Hustyp: Hyreshus.

Karaktärsdrag

Bebbyggelsen

Byggnader omfattas av grönska och ligger intill ett kolonilottsområde. Kvarteret Vyn består av fyra flerbostadshus med sju till åtta våningar. Dess fria placering i grönska anknyter till 1960-talets "hus i park"-planering och innergården är strikt separerad från biltrafiken helt enligt de tidigare flerbostadshusdelarna i Ekshagen, enligt 1959 års plan. Gällande plan för området fastställdes 2003 (DP031127).

Byggnadernas tak är plana med utskjutande takavslut. Takens hörn bildar skärmtak över balkongerna som löper genom hela fasaden. Balkongerna har genomskiktiga järnräcken. Fasaden är klädd i gult tegel. Fönstren är till stor del tvådelade med fönsterbågar av aluminium. Fasaderna ger även utskjutande fönster- / burspråkspartier som löper genom hela fasaden och dess utförande varierar med horisontella fönsterband och gråmalade plåtklädda partier.

Situationsplan över kvarteret Vyn.

Hyreshusen utmed Elektravägen i kvarteret Vyn.

Fastighet; Vyn 3.

Vyn 5...

Kvalitéer / värden

Byggnaderna bildar en fortsättning på de tidigare hyreshusdelarna i Ekhagen, och med sin höjd på sju till åtta våningar utgör de ett landmärke. Trafiksepareringen, som är en viktig del av hela Ekhagen, har även här tillämpats genom att biltrafiken är helt avskild från innergården och byggnadernas placering med omkringliggande grönska anknyter till 1960-talets "hus i park"- planering. Naturligtvis uttrycker de även nutidens arkitektoniska ideal, avseende material, form och byggt teknik, vilket uttrycks av de plana taken, med utskjutande skärmtak i samband med de inglasade balkongerna, som löper genom fasadernas hörn och dess genomsiktliga järnräcken, de enkelt strikt utformade burspråken genom fasaderna klädda i gråmålad plåt och fönsterband, tvådelade fönster i bågar av aluminium samt det gul/terrakottafärgade fasadteglet.

Riktlinjer

Vid underhåll, ändringar och annan utveckling gällande dessa kvarter bör byggnadernas karaktärsdrag beaktas, vilka beskrivits ovan. Kvarteret bör även beaktas i förhållande till övriga Ekhagen, enligt 1959 års stadsplanering, med bland annat trafikseparering, blandade boendeformer och "hus i park" mm i samband med ändring och annan vidareutveckling av kvarteret. Skall nya exploaterade delar i området utgöra ett avläsbart tillskott till området eller helt anpassas och därmed helt smälta in i Ekhagen som helhet, vad det gäller 1960-talets stadsplanering som idag dominerar området?

Ekhagen – enligt uppsatta värderingskriterier

Innehåll	
Ekhagen enligt uppsatta värderingskriterier	s. 105
Värderingskartans syfte och användning	s. 105
Värderingskriterier	s. 106
Värderingskarta	s. 107
Lista och bilder över röd och grön bebyggelse	s. 108
Flerbostadshusområdet – Östra Ekhagen	s. 108
Småhusområdet – Östra Ekhagen	s. 110
Småhusområdet – Västra Ekhagen	s. 114
Söder om Ekhagsringen	s. 116

Ekhagen enligt uppsatta värderingskriterier

I följande avsnitt kommer det huvudsakliga innehållet bestå av en kombinerad inventering och utvärdering av bebyggelsen inom stadsdelen. Värderingskartan sammanfattar värderingen av bebyggelsen. Värderingen sker utifrån de uppsatta kriterierna (se nästa sida). De två värderingsgraderna har tilldelats var sin färg (röd respektive grön), med vilken berörda byggnader / kvarter / områden färgas in på denna karta.

Värderingskriterierna utgår från plan och bygglagens tredje kapitel.

Värderingskartans syfte och användning

Syftet med denna karta är att möjliggöra en snabb överblick över Ekhagen och hur dess kvalitéer och värden är fördelade.

En sådan här förenklad värdering enligt tre kriterier markerade med olika färger på en karta ger alltid en mer eller mindre förenklad bild av verkligheten. Observera att en sådan här värdering aldrig kan vara slutgiltig, utan kan komma att revideras utifrån samhällets utveckling och en förändrad syn på det kulturhistoriska värdet.

Utifrån denna karta kan den markerade bebyggelsen sökas upp i inventeringen, där dess kvalitéer och värden beskrivs. Materialet är ett värdefullt underlag vid bygglovshantering, planarbete samt förvaltning av bebyggelsen.

Värderingskriterier

Särkilt värdefull byggnad/ bebyggelseområde – som ej får förvanskas.

Denna den högsta värderingsnivån har tilldelats färgen – **röd**.

PBL 3:12 – vilket innebär att denna bebyggelse bär på särskilda värden, vilka inte får förvanskas (historiska, kulturhistoriska, miljömässiga och konstnärliga värden).

PBL 3:13 – vilket innebär att särskilt värdefull bebyggelse skall underhållas så att deras särart bevaras.

Dessa värden bör med fördel resultera i skyddsbestämmelser genom områdesbestämmelser eller detaljplan.

Bebyggelse med betydelsefulla karaktärsdrag och värden – som kräver varsam hantering av byggnadens värden och karaktärsdrag så att de tas tillvara och beaktas vid ändring och underhåll.

Denna mellan nivå har tilldelats färgen – **grön**.

PBL 3:10 – vilket innebär att ändring av byggnad skall utföras varsamt så att byggnadens karaktärsdrag beaktas och dess värden tas tillvara (byggnadstekniska, historiska, kulturhistoriska, miljömässiga och konstnärliga värden).

PBL 3:13 – vilket innebär att underhållet skall anpassas till byggnadens värden (ur historisk, kulturhistorisk, miljömässig och konstnärlig synpunkt) samt omgivningens karaktär.

Dessa värden / karaktärsdrag bör med fördel specificeras i detaljplan eller områdesbestämmelser, exempelvis genom varsamhetsbestämmelser samt höjd bygglovsplikt.

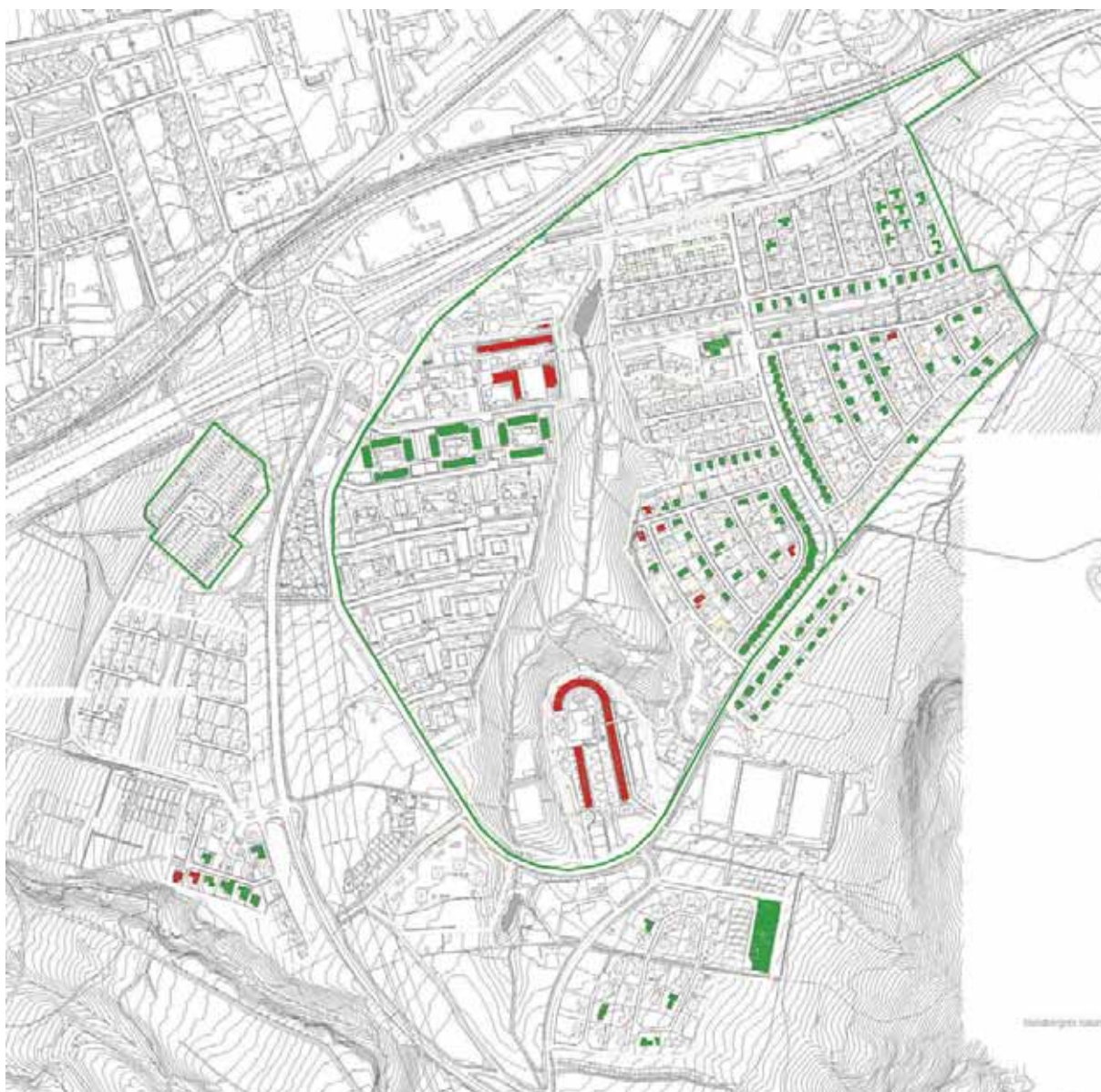
Övrig bebyggelse – för vilken varsamhetskravet (se ovan) gäller allmänt.

PBL 3:10 – vilket innebär att bebyggelsens karaktärsdrag skall beaktas och dess värden tas till vara vid ändring av byggnad (byggnadstekniska, historiska, kulturhistoriska, miljömässiga och konstnärliga värden).

PBL 3:13 – vilket innebär att underhållet skall anpassas till byggnadens värden (ur historisk, kulturhistorisk, miljömässig och konstnärlig synpunkt) samt omgivningens karaktär.

Dessa värden / karaktärsdrag bör beaktas vid bygglovshantering samt planarbete.

Värderingskarta

Särkiltvärdefull byggnad /
bebyggelseområde | Bebyggelse med
betydelsefulla
karaktärsdrag och värden. | Övrig bebyggelse. |
|--|---|---|

  De inramade delarna innebär ett det är området som helhet som värderas
– exempelvis dess planeringsstruktur och / eller funktion.

Lista och bilder över röd och grön bebyggelse

Vad det gäller karaktärsdrag, kvalitéer / värden samt riktlinjer gällande dessa byggnader, se respektive tillhörande del i den föregående inventeringen.

Flerbostadshusområdet – Östra Ekhagen

Röd...

Kvarter / Fastighet	Byggnadsår	Arkitekt / byggföretag	Nummer i bildregister
Vattendelaren 6, 7, 10, 11	1968	Mogens Herold / Svenska Riksbyggens arkitektkontor, Sthlm.	Nr 1
Vandringsmannen 3	1967	Löfstedt+Moeschlin	Nr 2-5

Bildregister – Flerbostadshusområdet – Östra Ekhagen

Röd...

Nr 1.

Nr 2.

Nr 3.

Nr 4.

Nr 5.

Grön...

Kvarter / Fastighet	Byggnadsår	Arkitekt / byggföretag	Nummer i bildregister
Värdshuset	1963-64	Mogens Herold / Svenska Riksbyggens arkitektkontor, Sthlm.	Nr 1-3
Vandringsmannen 7	1960-tal		Nr 4

Bildregister – Flerbostadshusområdet – Östra Ekhagen

Grön...

Nr 1.

Nr 2.

Nr 3.

Nr 4.

...grön.

Småhusområdet – Östra Ekhagen

Röd...

Kvarter / Fastighet	Byggnadsår	Arkitekt / byggföretag	Nummer i bildregister
Verktyget 1	1960	Rudolf Moeschlin	Nr 1
Vårlöken 18	1962	Rudolf Moeschlin	Nr 2-3
Visthuset 13	1970	Göran Björklund	Nr 4-5
Vipan 5	1968	L-G Sköld.	Nr 6-7
Visthuset 18	1961	AL Zachrisson.	Nr 8
Vinden 1	1962		Nr 9

Bildregister – Småhusområdet – Östra Ekhagen

Röd...

Nr 1.

Nr 2.

Nr 3.

Nr 4.

Nr 5.

Nr 6.

Nr 7.

Nr 8.

Nr 9.

Grön...

Kvarter / Fastighet	Byggnadsår	Arkitekt / byggföretag	Nummer i bildregister
Vårlöken 1-7.	1960-62	STV Roland Zuber, Sthlm. / Småhusbyrå A/B Malmö.	Nr 1-2
Några väl bevarade exempel från dessa kvarter.	1963-64	Löfstedt+Moeschlin / AB Jönköpingsbostäder.	Nr 3-5
Växtfärgen, Västerlandet, Væxthuset.	1963-64	Oskarsson.../ AB Svenska trähus.	Nr 6
Varanen 1	1966-67		Nr 7
Vårlöken 14	1961	Huskvarna Ingenjorsbyrå.	Nr 8
Vårlöken 16	1961	Ing. R Ståhl, Huskvarna.	Nr 9
Vårlöken 17	1961	AB Hultsfreds Industrier.	Nr 10
Verktyget 3	1969	AB WST-hus, Forserum.	Nr 11
Visthuset 1	1961	AB Hjaltevadshus, Jönköping.	Nr 12
Visthuset 2	1970	AB Hultsfreds Industrier.	Nr 13
Visthuset 4	1969	Eksjö Industri AB.	Nr 14
Visthuset 5	1970	AB Hultsfreds Industrier.	Nr 15
Visthuset 7	1970	Andreens Trähus AB, Holsbybrunn.	Nr 16
Visthuset 15	1969	Göran Björklund	Nr 17
Vårsolen 2	1968	AB Aneby Industrier.	Nr 18
Vårsolen 6	1968	AB Aneby Industrier.	Nr 19
Vårsolen 10	1969	AB Aneby-hus.	Nr 20
Vårsolen 12	1969	AB Aneby-hus.	Nr 21
Vipan 1	1960	Ing O Elfver.	Nr 22
Vipan 2	1969	AB Aneby-hus.	Nr 23
Vipan 3	1968	O Blomqvist.	Nr 24
Vipan 7	1968	AB Aneby-hus.	Nr 25
Vipan 11	1961	AB Ytonghus, Stockholm.	Nr 26
Valvbågen	1968	Boo D:sön Widén, Jönköping / Wahlstedt AB Jönköping.	Nr 27
Vreten	1961	AB WST-hus, Forserum.	Nr 28
Vägskalet 2	1962-63	AB Svenska trähus.	Nr 29
Vitmossan 5	1962	Småhusbyrå Malmö.	Nr 30
Vitmossan 14	1962	Eksjöhus	Nr 31
Vetet 1	1964	AB Aneby Industrier.	Nr 32
Vetet 2	1962	Egna Hem AB Myresjöhus	Nr 33
Vetet 3	1962	AB Aneby Industrier.	Nr 34
Vetet 4	1962	AB Aneby Industrier.	Nr 35
Vetet 5	1962	Eksjöhus.	Nr 36
Vetet 9	1964	AB Aneby Industrier.	Nr 37
Vetet 10	1964	Ing. Bengt Bondesson.	Nr 38
Vetet 11	1963	Eksjöhus.	Nr 39
Vetet 12	1962	Eksjöhus.	Nr 40
Vetet 13	1962	S Snöfeldt, Jönköping.	Nr 41
Vinden 9	1963	AB Aneby Industrier.	Nr 42
Vinden 10	1964	Eksjöhus.	Nr 43
Vinden 11	1963	AB Ytonghus.	Nr 44
Valvet 1	1962		Nr 45
Valvet 3	1963	AB Aneby Industrier.	Nr 46
Valvet 5	1962	Myresjöhus.	Nr 47
Vägmärket 1	1962	AB Hultsfreds Industrierna.	Nr 48
Vägmärket 2	1962	Eksjöhus.	Nr 49
Vägmärket 6	1964	AB Aneby Industrier	Nr 50
Virket 8	1962		Nr 51
Virket 14	1962		Nr 52
Virket 15	1962	J Petersson, Huskvarna.	Nr 53

Bildregister – Småhusområdet – Östra Ekhagen

Grön...

Nr 1.

Nr 2.

Nr 3.

Nr 4.

Nr 5.

Nr 6.

Nr 7.

Nr 8.

Nr 9.

Nr 10.

Nr 11.

Nr 12.

Nr 13.

Nr 14.

Nr 15.

Nr 16.

Nr 17.

Nr 18.

Nr 19.

Nr 20.

Nr 21.

Nr 22.

Nr 23.

Nr 24.

Nr 25.

Nr 26.

Nr 27.

Nr 28.

Nr 29.

Nr 30.

Nr 31.

Nr 32.

Nr 33.

Nr 34.

Nr 35.

Nr 36.

Nr 37.

Nr 38.

Nr 39.

Nr 40.

Nr 41.

Nr 42.

Nr 43.

Nr 44.

Nr 45.

Nr 46.

Nr 47.

Nr 48.

Nr 49.

Nr 50.

Nr 51.

Nr 52.

Nr 53.

...grön.

Småhusområdet – Västra Ekhagen

Röd...

Kvarter / Fastighet	Byggnadsår	Arkitekt / byggföretag	Nummer i bildregister
Vadarfågeln 1	1959		Nr 1
Vadarfågeln 2	1966	Reed Andersson	Nr 2

Bildregister – Småhusområdet – Västra Ekhagen

Röd...

Nr 1.

Nr 2.

...röd.

Grön...

Kvarter / Fastighet	Byggnadsår	Arkitekt / byggföretag	Nummer i bildregister
Vadfiskaren 5	1968		Nr 1-2
Vadfiskaren 9	1972	AB Anebyhus	Nr 3
Vadarfågeln 3	1967	Bengt Bondesson	Nr 4
Vadarfågeln 4	1968		Nr 5
Vadarfågeln 5	1968	MAA Niels Vognsen	Nr 6
Vadarfågeln 6	1966	Bengt Johansson	Nr 7

Bildregister – Småhusområdet – Västra Ekhagen

Grön...

Nr 1.

Nr 2.

Nr 3.

Nr 4.

Nr 5.

Nr 6.

Nr 7.

Söder om Ekhagsringen

Grön...

Kvarter / Fastighet	Byggnadsår	Arkitekt / byggföretag	Nummer i bildregister
Vätterosen	2004-2005		Nr 1
Vädden 4	2005		Nr 2
Vitklövern 1	2004-2005		Nr 3
Vickern 2	2004-2005		Nr 4
Vaniljen 4	2004-2005		Nr 5
Veronikan 1-10, Vildblomman 1-10	1998-2001		Nr 6-12

Bildregister – Söder om Ekhagsringen

Grön...

Nr 1.

Nr 2.

Nr 3.

Nr 4.

Nr 5.

Nr 6.

Nr 7.

Nr 8.

Nr 9.

Nr 10.

Nr 11.

Nr 12.

...grön.